

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 1

1. W dniu 3 października 2018 r. J.K. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. skargę na bezczynność Prokuratora Krajowego. Zdaniem skarżącego, bezczynność Prokuratora Krajowego polegała na niepodjęciu skutecznych czynności związanych z nadaniem biegu zawiadomienia z dnia 5 sierpnia 2018 r., tj. „zaniechaniu strzeżenia praworządności, nie zapewnieniu ochrony własności wynikającej z art. 140 k.c. i art. 20 Konstytucji RP”. W skardze do WSA w W. skarżący wniósł o zobowiązanie Prokuratora Krajowego do dokonania stosownych czynności w kierunku realizacji zasady zawartej w art. 10 k.p.k. oraz art. 7 k.p.c. przez wstąpienie prokuratora do postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w S. w sprawie o ustanowienie drogi koniecznej z art. 145 § 1 k.c. na działce stanowiącej własność skarżącego. W odpowiedzi na skargę Prokurator Krajowy wskazał, że zawiadomienie J.K. zostało rozpoznane w trybie przepisów k.p.k., a postępowanie przygotowawcze zakończyło się postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa. Postanowieniem z dnia 11 marca 2019 r. WSA w W. odrzucił skargę na bezczynność Prokuratora Krajowego na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a. Od ww. postanowienia o odrzuceniu skargi została wniesiona skarga kasacyjna sporządzona i podpisana przez profesjonalnego pełnomocnika.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko.

2. M.K. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji Burmistrza Gminy i Miasta S. z dnia 15 lipca 2010 r. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że Burmistrz błędnie zakwalifikował budowę elektrowni wiatrowej jako inwestycję celu publicznego, podczas gdy elektrowni wiatrowych nie można zaliczyć do inwestycji celu publicznego, w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Wnioskodawca powołał się na wyroki sądów administracyjnych, a w szczególności na wyrok NSA z 3 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1412/09. Decyzją z dnia 12 marca 2017 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S., na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., po ponownym rozpatrzeniu sprawy utrzymało w mocy decyzję własną z dnia 5 grudnia 2016 r., odmawiającą stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Gminy i Miasta S. z dnia 15 lipca 2010 r. w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, polegającej na budowie elektrowni wiatrowej o mocy 2 MW. Skargę na ww. decyzję Kolegium wniósł M.K. W odpowiedzi na skargę Kolegium wniosło o jej oddalenie wskazując, iż na moment wydawania decyzji przez Burmistrza Gminy i Miasta S. wykładania art. 6 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami była niejednolita, a na potwierdzenie przytoczyło liczne, rozbieżne orzecznictwo sądów administracyjnych w tym zakresie.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Wojewódzki Sąd Administracyjny w L. wyrokiem z 17 października 2017 r. oddalił skargę L.M. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w L. z 12 grudnia 2016 r. w przedmiocie orzeczenia o zwrocie dotacji za rok 2013 i 2014. Od przedmiotowego wyroku WSA skarżąca wniosła skargę kasacyjną. Ponadto w piśmie pełnomocnika skarżącej (wniesionym do Sądu, po upływie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej) podniesiono nowe zarzuty kasacyjne.

Wskaż czy działanie pełnomocnika skarżącej polegające na podniesieniu nowych zarzutów, po upływie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej było prawidłowe.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 2

1. Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. oddalił wniosek K.N. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. z 5 kwietnia 2013 r. w przedmiocie opłaty za pobyt w rodzinie zastępczej. Jako uzasadnienie wniosku K.N. podał, że nie został poinformowany przez pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie (PCPR), że będzie musiał ponieść opłatę za pobyt syna w rodzinie zastępczej w sytuacji, gdy płaci na niego alimenty. Wskazał także, iż nie ma wiedzy prawniczej i uchybił terminowi do wniesienia skargi bez własnej winy. Sąd I instancji oddalając niniejszy wniosek stwierdził, że przedstawione w nim okoliczności (brak wiedzy prawnej, brak informacji) nie spełniają przesłanki „braku winy” skarżącego i nie uzasadniają przywrócenia terminu do wniesienia skargi. Sąd ustalił, że w zaskarżonej decyzji Kolegium, prawidłowo doręczonej, pouczone skarżącego o prawie i terminie wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a pracownicy PCPR nie mają obowiązku pouczenia o możliwości zaskarżenia decyzji od nich nie pochodzących do sądu administracyjnego, gdyż Kolegium zawarło stosowne pouczenie w zaskarżonej decyzji. Zażalenie na rozstrzygnięcie WSA z 11 grudnia 2013 r. wywiódł skarżący, zarzucając naruszenie art. 86 § 1 p.p.s.a.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko.

2. Wyrokiem z dnia 8 marca 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. oddalił skargę D.R. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w W. z dnia 15 stycznia 2016 r. w przedmiocie odmowy stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2014 r. Od powyższego wyroku skargę kasacyjną wywiódł skarżący, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Pismem z dnia 4 czerwca 2019 r. pełnomocnik skarżącego cofnął wniesioną skargę kasacyjną. Wniósł także o umorzenie postępowania sądowego oraz zwrot uiszczonego wpisu od skargi kasacyjnej.

Wskaż czy NSA jest związany wnioskiem dotyczącym cofnięcia skargi kasacyjnej; w jakich sytuacjach cofnięcie skargi Sąd uzna za niedopuszczalne oraz czy cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalne bez zgody strony przeciwnej.

3. W dniu 7 grudnia 2017 r. prokurator na podstawie art. 184 k.p.a. wniósł sprzeciw od ostatecznej decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w O. uchylającej decyzję Wójta Gminy Z. i umarzającej postępowanie wszczęte w celu określenia T.B. podatku od nieruchomości za 2014 r. Prokurator zarzucił decyzji rażące naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 1 i pkt 4a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych poprzez bezpodstawne uznanie, że T.B. nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości i wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej Kolegium. SKO w O. odmówiło wnioskowanego przez prokuratora stwierdzenia nieważności, a następnie utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. W skardze do WSA we W. prokurator zarzucił naruszenie art. 130 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201) poprzez niewyłączenie od rozstrzygania w sprawie członków Kolegium: H.B. i Z.K. pomimo, że brali oni udział w wydaniu zaskarżonej sprzeciwem decyzji wydanej w trybie zwykłym, kontrolowanej następnie w trybie nadzwyczajnym.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 3

1. Prokurator Krajowy decyzją z dnia 12 lutego 2019 r. orzekł o odmowie udostępnienia wnioskodawcy – Stowarzyszeniu D. - informacji publicznej żądanej wnioskiem z dnia 4 stycznia 2019 r. Stowarzyszenie zostało pouczone, iż może od powyższej decyzji wnieść odwołanie do Prokuratora Generalnego w terminie 14 dni za pośrednictwem Prokuratora Krajowego. W.w. Stowarzyszenie wniosło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. skargę na decyzję Prokuratora Krajowego z dnia 12 lutego 2019 r. wskazując, iż nowelizacja k.p.a. (1 czerwca 2017 r.) pozwala skarżyć decyzje organów administracji publicznej do sądu administracyjnego bez konieczności wyczerpania przysługujących środków zaskarżenia.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z 15 maja 2017 r. działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., po rozpatrzeniu odwołania S. sp. z o.o., od decyzji Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 3 lutego 2017 r. w przedmiocie nakazu rozbiórki – uchylił zaskarżoną decyzję i umorzył postępowanie przed organem I instancji w całości. Skargę na powyższą decyzję GINB wniósł Prokurator Rejonowy w S., domagając się jej uchylenia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. postanowieniem z dnia 27 marca 2018 r. odrzucił skargę na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a. Sąd wskazał na normy § 368 ust. 5 w zw. z art. 369 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2017 r., poz. 1206), zgodnie z którymi skargę do WSA oraz skargę kasacyjną do NSA w sprawach, w których decyzje ostateczną wydał minister wnosi odpowiednio prokurator okręgowy albo prokurator regionalny. Pozycja Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego tożsama jest z pozycją ministra w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a., a zatem skarga na rozstrzygnięcie tego organu winna być wniesiona przez prokuratora regionalnego lub okręgowego. W tej sytuacji, zdaniem Sądu, skarga wniesiona przez Prokuratora Rejonowego w S. podlegała odrzuceniu jako z innych przyczyn niedopuszczalna. Skargę kasacyjną wywiódł Prokurator Rejonowy w S., zaskarżając wydane postanowienie w całości.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko.

3. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów postanowieniem z 7 listopada 2016 r. wydanym na podstawie art. 134 k.p.a. w zw. z art. 29 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r., poz. 882) stwierdziła uchybienie terminu do wniesienia przez A.H. odwołania od uchwały Rady Wydziału A. Uniwersytetu w M. odmawiającej nadania stopnia doktora habilitowanego. Jak podniesiono, powyższa uchwała została w dniu 4 lipca 2016 r. doręczona habilitantce. Strona została prawidłowo pouczone o przysługującym jej prawie do wniesienia odwołania. Habilitantka nie zgadzając się z rozstrzygnięciem, w dniu 8 sierpnia 2016 r. (drogą mailową) przesłała niepodpisane odwołanie do ww. Rady Wydziału. Z uwagi na dyspozycję art. 21 ust. 1 ww. ustawy z dnia 14 marca 2003 r., termin na wniesienie odwołania upłynął w dniu 5 sierpnia 2016 r. Organ nie wzywał strony do podpisania odwołania.

Dokonaj oceny postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 4

1. A.F. wnioskiem z 1 listopada 2008 r. zwrócił się do Wojewody M. o wydanie decyzji w sprawie rekompensaty za nieruchomości pozostawione poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Wojewoda decyzją z 5 października 2013 r. potwierdził posiadanie przez A.F. prawa do rekompensaty. Od decyzji powyższej odwołania do organu wyższego stopnia wnieśli A.F., A.S. i E.Ł. Skarżący w środkach zaskarżenia podnieśli, że wniosek o przyznanie prawa do rekompensaty A.F. złożył również w imieniu pozostałych spadkobierców. Postanowieniami z 7 listopada 2013 r. Minister Skarbu Państwa stwierdził niedopuszczalność odwołań A.S. i E.Ł., podnosząc, iż nie są oni adresatami zaskarżonej decyzji. Minister Skarbu Państwa decyzją z dnia 7 listopada 2013 r., po rozpatrzeniu jedynie odwołania A.F. oraz zbadaniu akt sprawy utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Wojewody z 5 października 2013 r.

Dokonaj całościowej oceny rozstrzygnięć Ministra Skarbu, biorąc pod uwagę dyspozycje art. 138 k.p.a. i umotywuuj stanowisko.

2. W dniu 29 listopada 2017 r. A.P. zwróciła się do Prezydenta Miasta N. o zatwierdzenie projektu budowlanego i udzielenie pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej. Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2018 r., wydanym na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 k.p.a. Prezydent Miasta N. zawiesił przedmiotowe postępowanie wskazując, iż otrzymał informację, że jedna ze stron postępowania Z.J. zmarł w dniu 4 października 2005 r., a zatem przed wszczęciem przedmiotowego postępowania administracyjnego. Organ podjął więc czynności zmierzające do ustalenia spadkobierców po zmarłym, mające na celu uzyskanie odpisu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, a w przypadku jego braku o ustanowieniu kuratora spadku. Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła A.P.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Wojewody i umotywuuj stanowisko.

3. W dniu 5 maja 2004 r., na wniosek M.D. została wydana przez Prezydenta P. decyzja ustalająca prawo do zasiłku rodzinnego oraz dodatki do tego zasiłku na syna M.D., który był słuchaczem Szkoły E. Z pisma datowanego na 10 września 2004 r. organ dowiedział się, że syn strony zaprzestał nauki w tej szkole. Po wznowieniu postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. Prezydent P. decyzją z 14 listopada 2004 r. odmówił przyznania zasiłku rodzinnego i dodatków do zasiłku. Od tej decyzji M.D. wniósł odwołanie domagając się przyznania świadczenia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., po rozpoznaniu odwołania M.D. stwierdziło nieważność decyzji z 14 listopada 2004 r. wskazując, iż w rozpatrywanej sprawie decyzja organu I instancji została wydana z rażącym naruszeniem art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. Rozstrzygnęła bowiem sprawę jedynie co do istoty, a nie uchyliła decyzji dotychczasowej.

Dokonaj oceny decyzji SKO w P. i wskaż czy byłaby możliwość podjęcia w tej sprawie działań przez prokuratora, a jeżeli tak to jakich.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 5

1. Rada Powiatu B. podjęła w dniu 23 listopada 2017 r. uchwałę w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym, obowiązujących w 2018 r. Uchwała ta została podjęta na podstawie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym (Dz.U. z 2017 r., poz. 1260) i art. 40 ustawy o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1868). W uzasadnieniu uchwały przytoczono treść art. 130a Prawa o ruchu drogowym i wskazano, że Rada ustaliła stawki na poziomie maksymalnym zgodnie z treścią obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 25 lipca 2017 r. W skardze skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O. prokurator, przedmiotowej uchwale zarzucił istotne naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym oraz art. 94 Konstytucji RP, polegające na przekroczeniu delegacji ustawowej i zawartych w niej granic swobody regulacji poprzez uchwalenie stawek opłat na poziomie maksymalnym, które wynikają z Obwieszczenia Ministra Finansów z 25 lipca 2017 r., a nadto ustaleniu wysokości kosztów spowodowanych wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu – pomimo ustalenia, iż koszty te na terenie Powiatu B. faktycznie oscylują w dużo niższych granicach, aniżeli przyjęte w uchwale, a zatem uchwaleniu tych stawek z przekroczeniem kryteriów zawartych w upoważnieniu ustawowym.

Oceń zasadność skargi prokuratora na akt prawa miejscowego i umotywuuj stanowisko.

2. Decyzją z dnia 25 grudnia 2018 r. Starosta O., na podstawie art. 124 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 121) oraz na podstawie art. 108 k.p.a. zezwolił spółce M na niezwłoczne zajęcie części nieruchomości, poprzez założenie i przeprowadzenie przewodów i urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności. Odwołanie od powyższej decyzji wniosła strona postępowania - Spółka Z. Decyzją z 3 lutego 2019 r. Wojewoda uchylił zaskarżoną decyzję w całości i umorzył postępowanie organu I instancji jako powód podając, iż nie została spełniona jedna z przesłanek niezbędnych do wydania zaskarżonej decyzji. Organ odwoławczy wskazał jednocześnie, że wniosek o wydanie decyzji w trybie art. 124 ust. 1a u.g.n. nie został przez stronę cofnięty. Na decyzję Wojewody została wniesiona skarga do WSA w O.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy w T. wniosł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w L. skargę na uchwałę Rady Gminy w T. z 14 lutego 2006 r. w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków (w zakresie § 26). Zaskarżonej uchwale prokurator zarzucił istotne naruszenie prawa, tj. art. 19 ust. 1 i art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r., poz. 328) w zw. z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) poprzez przyjęcie, że przepisy te stanowią podstawę prawną do nałożenia w drodze uchwały Rady Gminy obowiązku ponoszenia odpłatności za podłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA biorąc pod uwagę, że Rada Gminy w T. wyeliminowała przed wydaniem wyroku zaskarżony § 26 regulaminu i wniosła o umorzenie postępowania.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 6

1. Prokurator Rejonowy w G. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. skargę na uchwałę Rady Gminy w N. z 30 marca 2018 r. w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy. Podnosząc szereg istotnych naruszeń przepisów prawa, prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości. W odpowiedzi na skargę Rada Gminy wniosła o odrzucenie skargi z uwagi na to, że prokurator nie wykazał naruszenia interesu prawnego określonej jednostki, bądź interesu społecznego, co pozbawia go legitymacji do skarżenia przedmiotowej uchwały.

Oceń zasadność argumentacji Rady Gminy w N. w aspekcie ustawowych zadań prokuratora i jego uprawnień do zaskarżania aktów prawa miejscowego.

2. Dyrektor Oddziału Regionalnego ARiMR w Z.G. decyzją z 15 sierpnia 2018 r. utrzymał w mocy decyzję Kierownika Biura Powiatowego ARiMR w Ż. z 6 maja 2018 r. w przedmiocie płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego na rok 2017. W dniu 21 sierpnia 2018 r. skarżący wniósł skargę na ww. decyzję organu II instancji. Skarżącemu, decyzję organu odwoławczego doręczono w dniu 22 sierpnia 2018 r. Jak wynika z analizy akt sprawy, skarżący wniósł do sądu skargę 21 sierpnia 2018 r., tj. w dzień poprzedzający doręczenie mu zaskarżonej decyzji.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Postanowieniem Burmistrza W. z dnia 16 listopada 2018 r. podjęto wszczęte na wniosek P. Sp. z o.o. w W., a następnie zawieszone postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej wraz z urządzeniami i antenami oraz niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach oznaczonych nr 2 i 3 w W. Podstawą materialnoprawną ww. orzeczenia stanowił art. 58 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945) w związku z ustąpieniem przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania. W pouczeniu ww. postanowienia wskazano, że stronie przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. za pośrednictwem Burmistrza W. w terminie 7 dni od jego otrzymania. Mając na względzie powyższe, powołując się na brak podstaw do podjęcia przedmiotowego postępowania, spółka K. wniosła zażalenie na ww. postanowienie. W wyniku rozpoznania tego zażalenia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. postanowieniem z dnia 28 listopada 2018 r. wydanym na podstawie art. 134 w zw. z art. 144 k.p.a. stwierdziło jego niedopuszczalność. Nie godząc się z powyższym stanowiskiem, spółka K. wniosła do WSA w B. skargę na to postanowienie, zarzucając mu naruszenie art. 134 k.p.a. w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 141 § 1 k.p.a. w zw. z art. 112 k.p.a. w zw. z art. 126 k.p.a. poprzez stwierdzenie niedopuszczalności zażalenia na postanowienie Burmistrza W. z dnia 16 listopada 2018 r.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA biorąc pod uwagę treść art. 101 § 3 k.p.a.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 7

1. W dniu 15 marca 2019 r. A.M. skierował do Przewodniczącego Rady Gminy P., na podstawie art. 227 k.p.a., skargę na Wójta Gminy P. W uzasadnieniu podał, że w związku z remontem drogi, przed trzema miesiącami wzdłuż jego pola wykopano głębokie rowy, które uniemożliwiają mu dojazd do tego pola. Od chwili wykopania tych rowów, nic na placu budowy nie jest robione. Dlatego skarżący złożył skargę do Przewodniczącego Rady na opieszałość Wójta w przedmiocie rozwiązania problemu polegającego na uniemożliwieniu mu wjazdu na jego grunt. Rada Gminy P. uchwałą z 4 kwietnia 2019 r. na podstawie art. 229 pkt 3 k.p.a. uznała skargę za bezzasadną. A.M. na tę uchwałę wniósł skargę do sądu administracyjnego i zarzucił naruszenie art. 7 Konstytucji RP, art. 7, art. 77 § 1 i art. 238 § 1 oraz przepisów działu VIII rozdziału 2 k.p.a. Wskazując na powyższe naruszenia skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności tej uchwały w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Decyzją z dnia 12 maja 2006 r. Burmistrz K. orzekł o wymeldowaniu z pobytu stałego B.E. Od decyzji tej odwołanie wniósł Prokurator Rejonowy w M, powołując się na art. 183 k.p.a. w zw. z art. 127 § 1 k.p.a. W uzasadnieniu odwołania podniesiono, że zaskarżona decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa, ponieważ w dniu orzekania Burmistrz K. nie był organem uprawnionym do wydania decyzji. Prokurator wskazał, że Sąd Rejonowy w M wyrokiem z dnia 19 grudnia 2005 r. orzekł wobec S.T. – Burmistrza K. - zakaz pełnienia funkcji kierowniczych w organach samorządu terytorialnego, a Sąd Okręgowy w M utrzymał w mocy wyrok sądu I instancji. Postanowieniem z dnia 5 listopada 2006 r. Wojewoda S. na podstawie art. 134 k.p.a. stwierdził, że odwołanie wniesione przez Prokuratora Rejonowego w M. jest niedopuszczalne. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż prokuratorowi służy w postępowaniu administracyjnym prawo strony wyłącznie w zakresie ustanowionym w art. 188 k.p.a., tzn. wtedy, gdy uczestniczył w postępowaniu, a więc warunkiem skutecznego wniesienia przez prokuratora odwołania od decyzji organu I instancji jest jego udział w postępowaniu w I instancji. Podniesiono również, że postępowanie odwoławcze nie może być wszczęte z urzędu, nie można też legitymacji prokuratora do wnoszenia odwołania wyprowadzić z art. 182 k.p.a.

Oceń prawidłowość postanowienia Wojewody S. i wskaż czy Prokurator Rejonowy w M. powinien poddać to rozstrzygnięcie kontroli sądu administracyjnego – umotywuuj stanowisko.

3. Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 28 września 2015 r. uchylono postanowienie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z 5 czerwca 2015 r., którym utrzymał on w mocy swoje postanowienie z 3 lutego 2015 r. o odmowie uzgodnienia projektu decyzji o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie budynku handlowo-usługowego z urządzeniami budowlanymi oraz infrastrukturą techniczną i komunikacyjną w działce nr 4 w L. Sąd sformułował przy tym wytyczne, które organ miał wziąć pod uwagę podczas ponownego rozpatrywania sprawy. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad postanowieniem z 20 stycznia 2017 r. powielił swoją wcześniejszą argumentację, wskazując, iż nie zgadza się z wytycznymi zawartymi w prawomocnym wyroku Sądu.
- Wskaż czy w tej sprawie są podstawy do wywiedzenia skargi przez prokuratora.**

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 8

1. Z.S. wniósł w dniu 6 grudnia 2013 r. (data nadania w placówce pocztowej) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. skargę na decyzję Ministra Finansów z 12 października 2013 r. Ze znajdującego się w aktach sprawy zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że zaskarżona decyzja została doręczona pełnomocnikowi Z.S. w dniu 7 listopada 2013 r. Pismem z 19 listopada 2013 r. skarżący wniósł o uzupełnienie decyzji z 12 października 2013 r. na podstawie art. 111 § 1 k.p.a. Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 r. Minister Finansów odmówił uzupełnienia decyzji z 12 października 2013 r. Powyższe postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w dniu 11 grudnia 2013 r. Przy czym postanowienie z dnia 5 grudnia 2013 r. zawierało prawidłowe pouczenie, że termin do wniesienia skargi na decyzję z dnia 12 października 2013 r. biegnie od dnia doręczenia postanowienia o odmowie uzupełnienia decyzji.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. W dniu 27 maja 2009 r. Rada Miejska w W. podjęła uchwałę nr XX/227/09 w sprawie strefy płatnego parkowania, stawek opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wysokości opłat dodatkowych oraz sposobu ich pobierania. Pismem z dnia 20 stycznia 2011 r. Prokurator Rejonowy w W. zaskarżył do sądu administracyjnego ww. uchwałę w części obejmującej § 12, wnioskując o stwierdzenie nieważności w tym zakresie. Wyrokiem z dnia 14 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach oddalił skargę. Prokurator Rejonowy w G. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku, przesłany w dniu 14 marca 2012 r. na adres Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wniosek ten wskazywał adresata w sposób następujący „Wojewódzki Sąd Administracyjny”. Pismem z dnia 21 marca 2012 r. nadanym w urzędzie pocztowym dnia 22 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. przekazał powyższe pismo procesowe zgodnie z właściwością do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA w G. i umotywuuj stanowisko.

3. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. decyzją z dnia 5 stycznia 2017 r., na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. uchyliło w części decyzję Prezydenta Miasta S. z dnia 26 listopada 2016 r. wymierzającą Spółce A. z o.o. z siedzibą w S. karę pieniężną w wysokości 50.000 zł za zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej w M pod reklamę o powierzchni 3 m², w okresie od dnia 4 lutego 2012 r. i przekazało w tym zakresie sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. z dnia 5 stycznia 2017 r. zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. - na podstawie art. 8 § 1, art. 50 § 1 oraz art. 53 § 3 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi- Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. Zaskarżonej decyzji zarzucił między innymi naruszenie art. 107 § 1 k.p.a. w związku z brakiem pod decyzją podpisu jednego z członków składu orzekającego Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. **Oceń charakter zarzuconego naruszenia prawa (zwykle, rażące) oraz wskaż czego powinien się domagać prokurator (sformułuj żądanie skargi). Wskaż jaki jeszcze zarzut mógł sformułować prokurator, biorąc pod uwagę dyspozycję art. 138 k.p.a.**

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 9

1. W.L. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. skargę na bezczynność Prokuratora Okręgowego w N. w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej. W niniejszej sprawie zarządzeniem z dnia 8 marca 2019 r. skarżący został wezwany do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 100 zł, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Wezwanie to zostało doręczone skarżącemu w dniu 20 marca 2019 r. Siedmiodniowy termin do uiszczenia wpisu kończył się w dniu 27 marca 2019 r. Wpis nie został uiszczony.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Pismem z dnia 12 marca 2012 r. Starosta P. poinformował Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej "O. M.", że działki nr 2 i 3 nie zostały oddane w użytkowanie wieczyste Spółdzielni, a co za tym idzie Spółdzielni nie przysługuje przymiot strony w sprawie o zwrot tych nieruchomości. Wnioskiem z dnia 13 czerwca 2012 r. Spółdzielnia "O. M." reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpiła do Starosty o uznanie Spółdzielni za stronę postępowania. W uzasadnieniu wniosku strona wskazała, że jako podmiot korzystający z nieruchomości ma interes prawny w rozumieniu art. 28 k.p.a. Strona wyjaśniła również, że przed Sądem Okręgowym pod sygn. akt XXX/C toczy się postępowanie o stwierdzenie obowiązku oddania Spółdzielni w użytkowanie wieczyste przedmiotowych nieruchomości. Postanowieniem z dnia 20 października 2012 r., Starosta P. odmówił uznania za stronę Spółdzielni "O. M." wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawca nie dysponuje żadnym tytułem prawnym do nieruchomości objętej wnioskiem o zwrot i tym samym nie przysługuje jej przymiot strony. Na w/w rozstrzygnięcie Starosty P, zgodnie z pouczeniem, zażalenie do Wojewody W. wniosła Spółdzielnia.

Wskaż jakie rozstrzygnięcie powinien wydać Wojewoda W. – adresat zażalenia i umotywuuj stanowisko.

3. Decyzją z dnia 9 sierpnia 1999 r. Prezydent Miasta G. na podstawie art. 104 k.p.a. oraz uchwały Nr V/41/99 Rady Miejskiej w G. z dnia 23 lutego 1999 r. w sprawie określenia na rok kalendarzowy 1999 limitu wydawania nowych zezwoleń na zarobkowy przewóz osób taksówkami po rozpatrzeniu wniosku skarżącego J.F. odmówił skarżącemu wydania zezwolenia na zarobkowy przewóz osób taksówką. W uzasadnieniu wskazano, że Rada Miejska w G. - uchwałą Nr V/41/99 z dnia 23 lutego 1999 r. - określiła na rok kalendarzowy 1999 limit wydawania nowych zezwoleń na zarobkowy przewóz osób taksówkami w ilości 15 zezwoleń. Organ I instancji podał, że w związku z wyczerpaniem na dzień wydawania decyzji limitu wydawania nowych zezwoleń na zarobkowy przewóz osób taksówkami na rok 1999 nie mógł pozytywnie załatwić wniosku. Decyzją z dnia 13 września 1999 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w L. po rozpatrzeniu odwołania J.F. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. Organ II instancji podkreślił, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie jest upoważnione do badania legalności uchwały organu gminy, na której oparto zaskarżone rozstrzygnięcie.

Oceń czy argumentacja Samorządowego Kolegium Odwoławczego jest prawidłowa, a jeżeli tak to jaki organ i w jakim trybie jest upoważniony do kontrolowania uchwały Rady Miejskiej. Wskaż, czy prokurator, gdyby dopatrzył się nieprawidłowości w akcie prawa miejscowego mógłby zainicjować stosowne postępowanie.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 10

1. Decyzją z dnia 14 kwietnia 2015 r. Prezydent Miasta K. skierował M. P. na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji do kierowania pojazdem (prawo jazdy kat. ABCE). W podstawie prawnej podano art. 114 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1137 z późn. zm.) oraz art. 49 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 155). Strona odwołała się od decyzji organu pierwszej instancji. Po rozpatrzeniu odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. decyzją z dnia 21 marca 2016 r. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., utrzymało w mocy decyzję organu pierwszej instancji. M.P. zaskarżył powyższą decyzję organu odwoławczego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G domagając się jej uchylenia. Skarżący zarzucił naruszenie art. 89 k.p.a. poprzez nieprzeprowadzenie rozprawy w sytuacji, gdy konieczne było wyjaśnienie kilku kwestii przy pomocy świadków. Przy czym skarżący we wniesionym odwołaniu nie zgłosił wniosku o wyznaczenie rozprawy i umożliwienie mu uczestnictwa w rozprawie.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA, przyjmując, iż rozstrzygnięcie SKO nie zawiera innych wad, które Sąd jest obowiązany uwzględnić niezależnie od zarzutów sformułowanych w skardze. Wskaż, czy SKO procedując poza rozprawą ma obowiązek informowania stron o terminach posiedzeń.

2. Decyzją z dnia 13 lutego 2017 r. wydaną z upoważnienia Burmistrza N. przez Dyrektora Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w N., wnioskodawczyni przyznano prawo do zasiłków rodzinnych w kwotach po 95 zł miesięcznie na każde dziecko na okres od 2 lutego 2017 r. do 31 października 2017 r. oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie urlopu wychowawczego - opieka nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym w trakcie jednego porodu, przyznany na J. P., A. P. w kwocie 400 zł miesięcznie za okres od 1 lutego 2017 r. do 31 października 2017 r. Decyzja nie została zaskarżona. Pismem z dnia 19 lutego 2018 r. Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w G. odnosząc się do wniosku organu I instancji (wniosek o wszczęcie postępowania z urzędu) wskazał, że nie znajduje podstaw prawnych opisanych w art. 156 k.p.a. w szczególności przesłanek określonych w § 1 pkt 2 tego przepisu, dla wszczęcia z urzędu postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 13 lutego 2017 r. W dniu 14 sierpnia 2018 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w M. na pismo Samorządowego Kolegium Odwoławczego w G. z dnia 19 lutego 2018 r.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy w O., w skardze wniesionej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K., domagał się stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej w K. z dnia 25 stycznia 2013 r. W odpowiedzi na skargę strona przeciwna, reprezentowana przez Burmistrza Miasta K., wniosła o jej odrzucenie. W uzasadnieniu wskazano na brak legitymacji biernej, gdyż to Gmina K. reprezentowana przez burmistrza, a nie Rada Miejska powinna być stroną postępowania. W tym zakresie powołano się na uchwałę składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., I OPS 3/12.

Oceń, czy są podstawy do odrzucenia skargi.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 11

1. Prokurator Rejonowy w P. wystąpił do Starosty P. z żądaniem wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania Ł. K. na kontrolne badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu. Starosta P. odmówił wszczęcia postępowania i wyjaśnił, że zgodnie z art. 99 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2015 r. poz. 155) decyzję administracyjną w przedmiocie skierowania na kontrolne badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu wydaje się tylko i wyłącznie na wniosek organu kontroli ruchu drogowego lub dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego. Skoro żądanie zostało wniesione przez podmiot niebędący stroną postępowania, to organ zobowiązany był wydać, na podstawie art. 61a k.p.a., postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., postanowieniem z dnia 15 maja 2015 r., po rozpatrzeniu zażalenia Prokuratora Rejonowego w P., utrzymało w mocy rozstrzygnięcie Starosty P z dnia 8 marca 2015 r., w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego dotyczącego skierowania Ł. K. na kontrolne badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu. Prokurator Rejonowy w P. skorzystał z prawa skargi do sądu administracyjnego i wniósł o uchylenie postanowienia Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. Jakiej argumentacji mógł użyć prokurator w skardze do sądu administracyjnego? Wyjaśnij jak należy wyklądać uprawnienie prokuratora polegające na możliwości zwrócenia się do właściwego organu administracji publicznej o wszczęcie postępowania w celu usunięcia stanu niezgodnego z prawem.

2. Burmistrz Z.Ś. decyzją z dnia 12 grudnia 2011 r. ustalił warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na zmianie zagospodarowania terenu w zakresie realizacji budowy pawilonu handlowego wraz z miejscami postojowymi, komunikacją wewnętrzną oraz infrastrukturą techniczną na terenie działki nr 3/5 położonej w Z. Następnie, na wniosek inwestora z dnia 5 marca 2012 r., decyzją z dnia 24 kwietnia 2012 r. Burmistrz Z.Ś. dokonał zmiany własnej decyzji z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie ustalenia warunków zabudowy. Sprzeciw od powyższej decyzji wniósł Prokurator Rejonowy w Z.Ś. Podniósł, że ostateczna decyzja o warunkach zabudowy została zmieniona bez uzyskania zgody stron i bez dokonania oceny, czy przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Po wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. decyzją z dnia 12 lutego 2013 r. stwierdziło nieważność decyzji Burmistrza Z.Ś. z dnia 24 kwietnia 2012 r. dzieląc wszystkie zarzuty prokuratora.

Oceń czy decyzja SKO jest prawidłowa.

3. Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2019 r. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego odmówił uzupełnienia postanowienia z dnia 5 listopada 2018 r. Postanowienie z dnia 12 stycznia 2019 r. zostało zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w R przez M.B. domagając się jego uchylenia.

Oceń, czy są podstawy do odrzucenia skargi – umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 12

1. Do Starosty S. wpłynęło wydane przez Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy - Wojewódzką Poradnię dla Kierowców w S., orzeczenie lekarskie nr 256 z dnia 15 marca 2016 r. stwierdzające istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi przez Pana K.S. w zakresie kat. B prawa jazdy. W związku z tym zostało wszczęte postępowanie w sprawie i decyzją dnia 26 maja 2016 r. organ cofnął K.S. uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w zakresie kat. B prawa jazdy w związku ze stwierdzeniem na podstawie orzeczenia lekarskiego nr 256 istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi i nadał tej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Odwołanie od tej decyzji złożył K.S. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. skarżoną decyzją utrzymało decyzję organu I instancji w mocy. Skargę na tę decyzję do WSA w G. złożył K.S. Domagając się uchylenia rozstrzygnięć organów obu instancji oraz zasądzenia kosztów postępowania zarzucił Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w B. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 108 § 1 k.p.a. poprzez nieprawidłowe uznanie, iż tego rodzaju decyzji można nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA przyjmując, iż rozstrzygnięcie SKO nie zawiera wad, które Sąd jest obowiązany uwzględnić niezależnie od zarzutów sformułowanych w skardze. Umotywuj stanowisko.

2. Decyzją nr 8 z 15 marca 2018 r. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, działając na podstawie art. 155 k.p.a. i art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 z późn. zm.), odmówił zmiany decyzji własnej nr 4 z 5 sierpnia 2013 r. (zmienionej decyzją nr 3 z 20 lutego 2015 r. oraz decyzją nr 7 z 15 lutego 2017 r.) nakazującej wykonanie określonych czynności z zakresu utrzymania wiaduktu kolejowego w k.m. 1,328 linii kolejowej nr 227/9. Po dokonaniu analizy akt sprawy ustalono, że wniosek o zmianę decyzji został wniesiony po upływie terminu wskazanego w decyzji WINB Nr 7 z 15 lutego 2017 r., tj. po 31 grudnia 2017 r., oraz że postępowanie w sprawie stanu technicznego wiaduktu kolejowego w k.m. 1,328 linii kolejowej nr 227/9 jest prowadzone od 2013 r., a deklaracje zarządcy w zakresie przeprowadzenia remontu wielokrotnie nie zostały dotrzymane. Organ administracji publicznej skonstatował, że wniosek o zmianę decyzji w trybie art. 155 k.p.a. wpłynął w dacie, w której decyzja, która miała zostać zmieniona już nie obowiązywała.

Wskaż, czy instytucja, o której mowa w art. 155 k.p.a. może dotyczyć orzeczenia, które nie obowiązuje w dacie dokonywania zmiany, a więc nie oddziałuje w jakimkolwiek zakresie na sferę praw lub obowiązków adresatów decyzji, czy też dotyczy wyłącznie takiego orzeczenia, które obowiązuje w dacie dokonywania zmiany. Umotywuj swoje stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy w O. wniósł do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w O. sprzeciw wskazując jako podstawę art. 184 k.p.a., z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta S. Postanowieniem z dnia 5 maja 2018 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w O. powołując art. 61a k.p.a. odmówił wszczęcia postępowania. W uzasadnieniu SKO wskazało, iż w jego ocenie brak jest podstaw do wszczęcia postępowania nadzwyczajnego.

Oceń, czy postanowienie SKO znajduje oparcie w przepisach prawa.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 13

1. SKO w Ł., na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., uchyliło w całości decyzję Wójta Gminy G. z dnia 5 maja 2016 r., Nr 7, o zmianie własnej decyzji o warunkach zabudowy z dnia 21 czerwca 2014 r., Nr 3, przez ustalenie zabudowy zagrodowej w systemie ściółowym zamiast bezściółowym z wewnętrznym zbiornikiem o pojemności 429 m³ na płynne odchody zwierzęce zlokalizowane pod oborą oraz umorzyło postępowanie w pierwszej instancji w całości. W ocenie Kolegium, Wójt Gminy G. jako organ I instancji nie był właściwy do zmiany decyzji w trybie art. 155 k.p.a., nie był bowiem organem, który wydał decyzję ostateczną. Decyzja organu I instancji, o której zmianę wniosł A.Z. w trybie art. 155 k.p.a. była bowiem przedmiotem zaskarżenia w wyniku czego SKO utrzymało ją w mocy. W takiej zaś sytuacji decyzję ostateczną wydał organ II instancji (SKO), należy bowiem przyjąć, że dopiero ta decyzja ostatecznie ukształtowała dany stosunek administracyjnoprawny. Na poparcie swego stanowiska SKO przywołało stanowisko doktryny, a także orzeczenia sądów administracyjnych. W sytuacji więc, w której ostateczną decyzję wydał organ II instancji, do jej zmiany w trybie art. 155 k.p.a. właściwy jest także organ II instancji, czyli SKO w Ł. Z tego też względu uznając, że decyzja została wydana przez organ niewłaściwy, po rozpoznaniu odwołania wniesionego przez W.K., na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., uchylił decyzję organu I instancji i postępowanie w sprawie umorzył w całości. Powyższą decyzję zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B. A.Z., zarzucając jej naruszenie art. 155 k.p.a. i wnosząc o jej uchylenie w całości. Skarżący wskazał, że nie było żadnych przesłanek do wydania decyzji uchylającej.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. postanowieniem z dnia 7 maja 2013 r., stwierdziło niedopuszczalność odwołania K.S., W.S., D.S., I.K., D.B. od decyzji Burmistrza Miasta T. z dnia 22 lutego 2013 r. znak: WZ, ustalającej na wniosek firmy Z - środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pn.: "Wznowienie eksploatacji odkrywkowej złoża dolomitów, gmina T". W podstawie prawnej powołane zostały art. 134 w zw. z art. 127 § 1 oraz art. 28 k.p.a. Na to postanowienie została wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. Analiza akt administracyjnych przedstawionych wraz z odpowiedzią na skargę pozwala stwierdzić, że w dniu 6 maja 2013 r. (dzień przed wydaniem zaskarżonego postanowienia) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. wydało decyzję, którą uchyliło decyzję Burmistrza Miasta T. z dnia 22 lutego 2013 r., znak: WZ. W komparycji swojego rozstrzygnięcia wskazało w sposób wyraźny i jednoznaczny, że podejmuje je po rozpatrzeniu odwołań A.S., W.S., K.S., D.S. i inni. Następnego dnia wydało zaskarżone postanowienie o stwierdzeniu niedopuszczalności odwołań K.S., W.S., D.S.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Do SKO w B. wpłynęło, przekazane przez Burmistrza S. odwołanie J.K. od decyzji z 15 marca 2018 r. W piśmie przewodnim organ I instancji wskazał na niedotrzymanie przez J.K. 14 – dniowego terminu na wniesienie odwołania. Podniesiono również, że skarżący nie zwrócił się o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. SKO w B. stwierdziło w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania.

Oceń rozstrzygnięcie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 14

1. Decyzją z dnia 2 stycznia 2013 r. r. nr 43 Wójt Gminy O. ustalił warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie trzech budynków gospodarczo-mieszkalnych i trzech budynków gospodarczych w zabudowie zagrodowej wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, przewidzianej do realizacji na części działki nr 102, AM-3, obręb S., gmina O. Odwołanie na powyższą decyzję w ustawowym terminie złożył skarżący. Pismem z dnia 11 lutego 2013 r. skarżący cofnął swoje odwołanie. Postanowieniem organ II instancji odmówił uwzględnienia cofnięcia ww. odwołania. Na powyższe postanowienie skarżący złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W.

Oceń, czy postanowienie SKO znajduje oparcie w przepisach prawa oraz wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w J. postanowieniem z dnia 6 stycznia 2018 r. na podstawie art. 134 k.p.a., po rozpoznaniu odwołania H. G. od decyzji działającej z upoważnienia Prezydenta Miasta J. Zastępcy Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w J. z dnia 4 listopada 2017 r. w sprawie odmowy przyznania stronie w sierpniu 2017 r. pomocy w formie skierowania do domu pomocy społecznej stwierdziło, że zostało wniesione z uchybieniem terminu do wniesienia odwołania. Ostatnim dniem terminu do wniesienia odwołania przez H.G. był dzień 4 grudnia 2017 r. Strona swoje odwołanie z dnia 10 grudnia 2017 r. złożyła osobiście w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w J. w dniu 11 grudnia 2017 r. Zatem odwołanie zostało złożone z uchybieniem terminu do dokonania tej czynności, który upłynął dnia 4 grudnia 2017 r. W tym zakresie przepis art. 134 k.p.a. stanowi, iż organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Skargę na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca. Podał, że w związku z postanowieniem SKO w J. z dnia 6 stycznia 2018 r. o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania od decyzji w sprawie skierowania do domu opieki społecznej prosi o rozpatrzenie jego prośby z dnia 10 grudnia 2017 r. Pismo, na które powołuje się skarżący to odwołanie z dnia 10 grudnia 2017 r. Pierwsze zdanie tego pisma brzmi "Przepraszam, za zbyt późne złożenie tego pisma. Spowodowane to jest długim oczekiwaniem na wizytę u psychologa, moją apatią i niemożności znalezienia miejsca cichego i spokojnego aby przelać moje myśli na papier. Proszę o wyrozumiałość i rozpatrzenie mojego krzyku rozpacz. Proszę o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania". W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Decyzją ostateczną z dnia 25 lipca 2017 r. Starosta B. działając na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 978 ze zm.) skierował A.W. na badania lekarskie z powodu otrzymania informacji o zastrzeżeniach co do stanu zdrowia, mogących spowodować niezdolność do prowadzenia pojazdów silnikowych. W dniu 30 sierpnia 2018 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. wpłynął wniosek A.W. o stwierdzenie nieważności ww. decyzji Starosty z dnia 25 lipca 2017 r. SKO w B. w toku prowadzonego postępowania ustaliło, że decyzja Starosty z 25 lipca 2017 r. wydana została bez uprzedniego przeprowadzenia jakichkolwiek dowodów niezbędnych dla wyjaśnienia istoty sprawy.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie SKO w B. – umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 15

1. Dnia 24 kwietnia 2013 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie samowoli budowlanej zabudowy terenu działki nr 3 w miejscowości B., gm. Ż., bez wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę. W toku postępowania wydane zostało w dniu 25 maja 2016 r. postanowienie w trybie art. 48 ust. 2 i 3 Prawa budowlanego, wstrzymujące inwestorom B. Ż.K. i W. K. prowadzenie robót budowlanych na terenie działki nr 3 w miejscowości B. przy budowie dwóch obiektów budowlanych pełniących funkcje szklarni oraz nakładające na inwestorów obowiązek przedstawienia PINB w terminie do 30 listopada 2016 r. określonych dokumentów. Postanowienie zawierało informację, że na postanowienie nie służy zażalenie. Pismem z 21 listopada 2016 r. inwestorzy reprezentowani przez A.M. - K. złożyli wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z 25 maja 2016 r. Postanowieniem z 23 grudnia 2016 r. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego odmówił przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z 25 maja 2016 r.

Oceń prawidłowość postanowienia Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

2. Decyzją z dnia 22 czerwca 2018 r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S., po rozpatrzeniu odwołania T. S.A., działając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a., uchyliło do ponownego rozpatrzenia decyzję Prezydenta Miasta S. z dnia 17 kwietnia 2018 r., o odmowie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej na działce nr 114/4 przy ul. K. w S. W sprzecznie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K., T. S.A. zarzuciła decyzji Kolegium naruszenie art. 138 § 2 k.p.a., w sytuacji gdy nie doszło do naruszenia przepisów postępowania, a materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji dawał podstawę do wydania decyzji co do istoty. WSA w K. stwierdził, że „w uzasadnieniu zaskarżonej sprzeciwem decyzji organ odwoławczy, poza przywołaniem treści art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a., nie wskazał na czym polegało naruszenie przepisów postępowania, jaki zakres sprawy jest konieczny do jej wyjaśnienia i dlaczego ma on istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie”. Braki w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Kolegium próbowało „naprawić” w odpowiedzi na sprzeciw.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. W szczególności wyjaśnij, czy zawarcie dopiero w odpowiedzi na sprzeciw szerszej argumentacji uzasadniającej wydanie takiego, a nie innego rozstrzygnięcia sanuje uchybienia tego rozstrzygnięcia.

3. Do SKO w K. wpłynęło, przekazane przez Burmistrza M. odwołanie K.J. od decyzji z 15 kwietnia 2019 r. W piśmie przewodnim organ I instancji wskazał, iż wnoszący odwołanie nie jest stroną postępowania administracyjnego zakończonego decyzją z 15 kwietnia 2019 r. SKO w K. po analizie akt sprawy uznało brak interesu prawnego po stronie K.J.

Wskaż rozstrzygnięcie jakie powinno wydać w tej sytuacji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 16

1. Po rozpatrzeniu zażalenia A. sp. z o.o. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. postanowieniem z 5 lutego 2018 r. wydanym na podstawie art. 138 § 2 w zw. z art. 144 k.p.a. uchyliło postanowienie Burmistrza M. o odmowie wznowienia postępowania i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji wskazując, że stwierdzenie, czy wystąpiła przyczyna wznowienia postępowania, nie może być dokonywane na etapie badania przesłanek formalnych wznowienia postępowania. W postanowieniu Kolegium wskazało, że od wydanego orzeczenia skarga nie przysługuje, ale strona niezadowolona z treści postanowienia może wnieść sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. Nie zgadzając się z powyższym orzeczeniem Spółka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika pismem z 10 marca 2018 r., zgodnie z pouczeniem, wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. sprzeciw, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Wyrokiem z 4 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w S. oddalił sprzeciw, dzieląc stanowisko organu odwoławczego, przy czym ustalił, iż wniosek o wznowienie postępowania został wniesiony w grudniu 2017 r. Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniosła Spółka, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko.

2. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. postanowieniem z 25 lutego 2013 r., odrzucił skargę kasacyjną M.K. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 28 sierpnia 2012 r. w przedmiocie wpisu na listę radców prawnych jako niedopuszczalną, gdyż została złożona przez skarżącego osobiście. Zdaniem Sądu powyższe narusza art. 175 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270). Na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej skarżący złożył zażalenie, wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie kosztów postępowania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono „obrazę” art. 8 ust. 2 w związku z art. 2, art. 31 i art. 32 Konstytucji RP poprzez wykładanie art. 175 § 1 p.p.s.a., polegająca na przyjęciu, iż osoba, która zdała państwowy egzamin prawniczy (prokuratorski), w skład którego wchodziły zagadnienia teoretyczne i praktyczne związane z postępowaniem sądowoadministracyjnym w tym sporządzenie skargi kasacyjnej, jest nieuprawniona do sporządzenia skargi kasacyjnej we własnej sprawie. Skarżący podkreślił, że osoba legitymująca się odpowiednim przygotowaniem teoretycznym w postaci złożonego egzaminu prokuratorskiego powinna być uprawniona do sporządzenia skargi kasacyjnej.

Oceń rozstrzygnięcie WSA i wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA. Umotywuuj stanowisko.

3. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej postanowieniem z dnia 20 października 2018 r. stwierdził niedopuszczalność zażalenia, które zostało złożone na zawiadomienie Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 9 sierpnia 2018 r., sporządzone na podstawie art. 65 § 1 k.p.a., o przekazaniu wniosków skarżących o umorzenie prowadzonego wobec nich postępowania egzekucyjnego z uwagi na przedawnienie dochodzonych zaległości podatkowych.

Oceń prawidłowość postanowienia Dyrektora Izby Administracji Skarbowej i wskaż czy są podstawy do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 17

1. W dniu 18 kwietnia 2017 r. B.D. wystąpił z wnioskiem o przyznanie pomocy w formie usług opiekuńczych na 2017 r. Decyzją z 26 kwietnia 2017 r. Prezydent W. przyznał wnioskodawcy świadczenie w formie usług opiekuńczych od dnia 2 maja 2017 r. do dnia 31 października 2017 r. w wymiarze 2 godzin dziennie 2 razy w tygodniu oraz 8 godzin w miesiącu, a także ustalił odpłatność za przyznane świadczenie w wysokości 85% kosztu usługi, tj. 25 zł za godzinę. Zakres usług opiekuńczych został zawarty w decyzji. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Pismem z dnia 22 maja 2017 r. zatytułowanym „odwołanie” B.D. zwrócił się do Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Dzielnicy B. o zmianę decyzji w zakresie odstąpienia od opłaty, a przynajmniej o jej znaczące zmniejszenie. Pismo to zostało przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W., które decyzją z dnia 12 września 2017 r. utrzymało w mocy decyzję Prezydenta W. z dnia 26 kwietnia 2017 r. w przedmiocie przyznania świadczenia w formie usług opiekuńczych. Na decyzję SKO w W. skargę do WSA w W. wniósł B.D. wskazując, iż jego pismo z 22 maja 2017 r. nie stanowiło odwołania i było skierowane nie do SKO tylko do dyrektora ośrodka pomocy społecznej.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Starosta Powiatu K. postanowieniem z dnia 5 lipca 2012 r., zawiesił postępowanie administracyjne w sprawie cofnięcia koncesji do czasu rozstrzygnięcia przez sądy powszechne postępowania w sprawie wydania nieruchomości. Stwierdzono, że w sprawie zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 97 § 1 pkt 4 i art. 123 k.p.a., gdyż rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Zażalenie na to postanowienie złożyła K.L., zarzucając, że w sprawie nie zachodziły podstawy do zawieszenia postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. Tocząca się przed sądem cywilnym sprawa nie ma wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. postanowieniem z dnia 28 lipca 2012 r., uchyliło w całości postanowienie organu I instancji. W podstawie prawnej Kolegium powołało art. 138 § 2 w zw. z art. 144, art. 187 § 1 oraz art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. wskazując, iż zawieszenie postępowania było niezasadne. Skargę na postanowienie Kolegium wniósł T.P. wskazując, iż rozstrzygnięcie nie zawiera obowiązkowego stwierdzenia „i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji”.

Oceń prawidłowość postanowienia SKO w K. i wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA. Umotywuuj stanowisko.

3. Zaskarżonym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ł., po rozpoznaniu zażalenia A.P. na zaświadczenie z dnia 12 grudnia 2012 r. wydane przez Prezydenta Ł. stwierdziło niedopuszczalność zażalenia. Na postanowienie SKO wniesiono skargę.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 18

1. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. decyzją z dnia 16 maja 2019 r. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. po rozpatrzeniu odwołania S. M. od decyzji z dnia 2 stycznia 2019 r. wydanej z upoważnienia Prezydenta Miasta S. przez Inspektora S.C. w sprawie zmiany wysokości przyznanego zasiłku pielęgnacyjnego, utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S., wniósł S.M., który zarzucił organowi odwoławczemu, że uniemożliwiono mu zapoznanie się z dokumentacją zgromadzoną w sprawie przed jej zakończeniem w II instancji, w szczególności zaś istotny jest brak poinformowania strony postępowania o zakończeniu gromadzenia dokumentów w postępowaniu i wyznaczeniu stronie terminu na zapoznanie się z nimi i wniesienie uwag. Nadto decyzja Kolegium oznaczona jest parafkami składu orzekającego, które uniemożliwiają odczytanie nazwiska osoby podpisującej decyzję. Samorządowe Kolegium Odwoławcze, wniosło o oddalenie skargi wskazując, iż strona nie wskazała, iż w wyniku naruszenia przepisów postępowania uniemożliwiono jej dokonanie konkretnych czynności procesowych.

Oceń prawidłowość zaprezentowanej argumentacji przez SKO, stanowiącej odpowiedź na zarzut naruszenia przez ten organ art. 10 § 1 k.p.a.

2. W dniu 3 września 2016 r. E.C. wystąpił do Starosty z wnioskiem o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego. Starosta, decyzją z dnia 27 kwietnia 2017 r. udzielił E. C. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Elektrownia Wodna E. C. pozwolenia wodnoprawnego. Decyzja organu pierwszej instancji wraz z uzasadnieniem została doręczona stronom postępowania, w tym pełnomocnikowi E. C. - radcy prawnemu D. P., w dniu 10 maja 2017 r. Po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez P. H., Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej decyzją z dnia 27 listopada 2017 r. utrzymał w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji. W skardze P.H. wniósł o uchylenie w całości decyzji organu drugiej instancji. W piśmie procesowym z dnia 23 lutego 2018 r. skarżący poinformował, że w toku rozprawy przed Sądem Rejonowym powziął informację o śmierci wnioskodawcy E. C. w dniu 22 listopada 2017 r. W dniu 19 kwietnia 2018 r. do Sądu wpłynął przesłany przez Urząd Stanu Cywilnego odpis skrócony aktu zgonu E. C., zmarłego w G. w dniu 22 listopada 2017 r.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Burmistrz C. decyzją z 6 stycznia 2019 r. odmówił ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla budowy domu jednorodzinnego na nieruchomości w C. na rzecz P.K. wskazując, iż z ewidencji gruntów i budynków wynika, iż wnioskodawca nie posiada prawa własności do nieruchomości objętej wnioskiem. W wyniku wniesionego odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w C. utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji, aprobując przyczynę wydania decyzji odmownej.

Oceń prawidłowość decyzji SKO i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 19

1. W dniu 30 maja 2018 r. wnioskiem, wniesionym za pomocą poczty elektronicznej (e-mail), Fundacja zwróciła się imiennie do wskazanego Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. o udostępnienie informacji publicznej obejmującej dane posiadane przez Kolegium, za lata 2013-2017 oraz I kwartał 2018 r. Decyzją z dnia 25 czerwca 2018 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. (w trzyosobowym składzie orzekającym) odmówiło Fundacji udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej. W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., Fundacja podniosła, że na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej to Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego jest organem objętym obowiązkami wynikającymi z tej ustawy, a więc zobowiązanym do podejmowania na jej podstawie prawem określonych działań w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. Kto w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury jest uprawniony do podpisywania decyzji wydawanych w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

2. M.S. zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. "działanie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G., który wykorzystując swoje stanowisko służbowe - skutecznie zastosował przepis nieznanany ustawie". W uzasadnieniu skarżący wskazał, że w dniu 16 października 2018 r. prokurator wystąpił do dyrektora Aresztu Śledczego w G. o zastosowanie wobec skarżącego oraz innego osadzonego środka zapobiegawczego nieznanego ustawie w postaci: "izolacji wspólniczej". Wskutek tego pisma procesowego skarżący został zwolniony z zatrudnienia w bibliotece Aresztu Śledczego w G. Dalej skarżący opisał przebieg korespondencji związanej z zaistniałą sytuacją oraz wydane przez Prokuratora zarządzenia i postanowienia.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. w dniu 15 stycznia 2018 r. przekazał skargę kasacyjną M.K. wraz z aktami sprawy do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny zwrócił skargę kasacyjną temu Sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków. Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. wezwał M.K. do usunięcia braków skargi kasacyjnej w wyznaczonym terminie. Skarżący pomimo skutecznego doręczenia pisma z Sądu, nie zareagował na wezwanie.

Wskaż czy Wojewódzki Sąd Administracyjny jest uprawniony do umorzenia postępowania kasacyjnego, czy powinien skargę kasacyjną wraz z aktami sprawy ponownie przekazać Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 20

1. Wnioskiem z 5 lutego 2018 r. Ogólnopolskie Stowarzyszenie K. na podstawie art. 31 § 1 k.p.a. zwróciło się do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w K. o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie wykonania kolejnych robót budowlanych stacji telefonii komórkowej, zlokalizowanej na działce nr 5, położonej przy ul. R. w K. PINB poinformował Stowarzyszenie, że nie znalazł podstaw do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie. Pismem z 6 maja 2018 r. Stowarzyszenie wniosło do Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego ponaglenie na bezczynność PINB podnosząc, że jego wniosek z 5 lutego 2018 r. nie został rozpoznany. Postanowieniem z 28 maja 2018 r. WINB uznał ponaglenie Stowarzyszenia za bezzasadne, bowiem organ nie był bezczynny w rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia. Prowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie objętej wnioskiem, a następnie udzielił na niego odpowiedzi. Pismem z 30 maja 2018 r. Stowarzyszenie wniosło skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. na bezczynność PINB, który nie rozpoznał wniosku z 5 lutego 2018 r., wnosząc o zobowiązanie organu do rozpoznania wniosku w formie przewidzianej przepisami prawa w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się wyroku. W odpowiedzi na skargę PINB wniósł o jej oddalenie.

Oceń, w jakiej formie organ powinien załatwić wniosek Stowarzyszenia. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Decyzją z dnia 25 lipca 2018 r. Prezydent Miasta Z. przyznał M.K. świadczenie z funduszu alimentacyjnego na rzecz jej syna W.W. Decyzja uwzględniała w całości żądanie strony, dlatego organ odstąpił od jej uzasadnienia na podstawie art. 107 § 4 k.p.a. M.K., wniosła odwołanie od tej decyzji podnosząc, że wprawdzie "nie ma jej nic do zarzucenia" ale została ona opatrzona numerem innym niż wezwanie organu z dnia 5 lipca 2018 r. Decyzją z dnia 16 sierpnia 2018 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Z. utrzymało w mocy decyzję organu I instancji, nie stwierdzając rażącego naruszenia prawa lub rażącego naruszenia interesu społecznego przez decyzję organu I instancji. W skardze złożonej na tę decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w R., M.K. wniosła o poddanie jej kontroli Sądu. Nie stawiając względem tej decyzji żadnych zarzutów skarżąca wskazała na zachodzące w jej ocenie nieprawidłowości w doręczaniu skarżącej przesyłek od organu oraz sądu powszechnego.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. Omów instytucję „reformationis in peius”.

3. Od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. wniesiona została skarga kasacyjna. Skarga kasacyjna przytaczała podstawy kasacyjne, jednak nie zawierała ich uzasadnienia.

Wskaż jakie rozstrzygnięcie powinien w tej sprawie wydać NSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 21

1. Decyzją z dnia 13 maja 2013 r. działający w imieniu Prezydenta Miasta G. Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w G. wymierzył "A" sp. z o.o. karę pieniężną za zajęcie pasa drogowego bez zezwolenia w wysokości 50.000 zł. Przyczyną wymierzenia kary było umieszczenie reklamy na zaparkowanej w granicach pasa drogowego przyczepie samochodowej. Od decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. złożył imieniu spółki jej prokurent J. D. Zarzucił on organowi I instancji niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy. Podniósł, że zabudowana przyczepa nie jest reklamą. Żądał między innymi przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. wezwało spółkę do uzupełnienia odwołania o podpis członka zarządu Spółki. Wskazało, że zgodnie z umową Spółki jej zarząd jest dwuosobowy. Zatem w świetle art. 205 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 z późn. zm.) oświadczenia woli w imieniu zarządu składają dwaj członkowie zarządu bądź jeden członek zarządu i prokurent. Na dowód przedstawiło wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego. Wezwanie powyższe zostało dokonane pod rygorem stwierdzenia niedopuszczalności odwołania, a uzupełnienie podania miało nastąpić w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Prokurent Spółki poinformował Kolegium, że jest prokurentem samoistnym i w związku z tym może reprezentować odwołującą się samodzielnie. Postanowieniem z dnia 25 lipca 2014 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. stwierdziło niedopuszczalność odwołania. Skargę na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. do WSA w G. złożyła spółka reprezentowana przez prokurenta.

Wskaz przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Z.K. wniosła do WSA w R. skargę na zarządzenie Prokuratora Rejonowego w R. z dnia 15 listopada 2017 r. w przedmiocie odmowy wyrażenia zgody na wykonanie fotokopii dokumentów z akt postępowania przygotowawczego. W oddzielnym piśmie kierowanym do WSA wskazała, że jej intencją było złożenie zażalenia do Sądu Rejonowego.

Wskaz przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. w dniu 15 lutego 2019 r. przekazał skargę kasacyjną Spółki C. wraz z aktami sprawy do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Następnie w dniu 15 maja 2019 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. umorzył postępowanie kasacyjne w tej sprawie, przy czym Naczelny Sąd Administracyjny nie zwracał skargi kasacyjnej temu Sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków.

Oceń, czy w tej sytuacji Wojewódzki Sąd Administracyjny był uprawniony do umorzenia postępowania kasacyjnego. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 22

1. Postanowieniem z dnia 21 maja 2013 r. Wojewoda M. nałożył na Burmistrza Miasta P. karę pieniężną w wysokości 12 000 zł za wydanie decyzji z dnia 31 stycznia 2013 r. z naruszeniem terminu określonego w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.). Postanowieniem z dnia 18 lutego 2014 r. Minister Infrastruktury i Rozwoju, po rozpatrzeniu zażalenia Burmistrza, utrzymał w mocy postanowienie Wojewody M. dnia 21 maja 2013 r. W uzasadnieniu organ wskazał, że 65-dniowy termin na wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego rozpoczął bieg w dniu 19 października 2012 r., w dniu następnym po dniu, w którym do Urzędu Miasta wpłynął wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego. Postępowanie zostało zakończone w dniu 31 stycznia 2013 r. (data wydania decyzji), a zatem toczyło się przez 105 dni. Po odliczeniu terminu przewidzianego przepisami prawa na uzgodnienie projektu decyzji (16 dni), organ II instancji stwierdził, że określony w art. 52 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym 65-dniowy termin na wydanie decyzji w przedmiotowej sprawie został przekroczony o 24 dni. Na postanowienie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 lutego 2014 r. Burmistrz wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., zarzucając naruszenie: art. 107 § 1 i 3, art. 140, 144 i 261 § 1 i 4 k.p.a. oraz art. 51 ust. 2 i 2c ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Oceń, czy postanowienie Ministra znajduje oparcie we wskazanych przepisach prawa. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Pismem z dnia 21 stycznia 2019 r. P. D. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. skargę na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 16 stycznia 2019 r. w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania. Za pismem z dnia 1 lutego 2019 r. organ odwoławczy przesłał do Sądu odpis postanowienia z dnia 1 lutego 2019 r. uwzględniającego skargę Strony i uchylającego zaskarżone postanowienie oraz nie stwierdził, aby uchylone postanowienie wydane zostało bez podstawy prawnej bądź z rażącym naruszeniem prawa. Organ odwoławczy podał, że Strona przedstawiła dowód nadania ww. odwołania w terminie.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. wniesiona została skarga kasacyjna. Skarga kasacyjna przytaczała podstawy kasacyjne, jednak zawierała ich błędne uzasadnienie.

Wskaż czy w opisanej sytuacji NSA może odrzucić skargę kasacyjną. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 23

1. Pismem z dnia 3 lutego 2010 r. K.T. wystąpił do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. z wnioskiem o wymierzenie Prokuratorowi Rejonowemu w P. grzywny za nie wypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 54 § 2 p.p.s.a. W odpowiedzi na wniosek skarżącego Prokurator wyjaśnił, iż dwukrotnie udzielił wnioskodawcy żądanej informacji oraz, że prawdą jest że Prokurator nie przekazał skargi do Sądu, albowiem zastosował w sprawie art. 54 § 3 p.p.s.a.

Oceń, czy prawidłowe jest stanowisko prokuratora, iż skorzystanie z instytucji autokontroli zwalnia go z wykonania obowiązków określonych w art. 54 § 2 p.p.s.a. Wskaż czy zaistniały formalne przesłanki do wymierzenia grzywny Prokuratorowi Rejonowemu w P., który w takiej sytuacji jest traktowany jak organ administracji publicznej w znaczeniu funkcjonalnym. Uzasadnij stanowisko.

2. Prezydent Miasta K. decyzją z dnia 6 maja 2018 r. działając na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz art. 104 § 1 k.p.a. orzekł o zatrzymaniu S.D. prawa jazdy kategorii B na okres do czasu przedłożenia wymaganego orzeczenia lekarskiego. W uzasadnieniu organ wskazał, że decyzją z 23 lutego 2018 r. S.D. skierowany został na badania lekarskie w związku z kierowaniem pojazdem w stanie nietrzeźwości. W decyzji wyznaczono 30 dniowy termin na poddanie się badaniom. W związku z nieprzedłożeniem orzeczenia psychologicznego w wymaganym terminie zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatrzymania S.D. prawa jazdy. Do chwili obecnej S.D. nie wykonał zleconych badań lekarskich i nie przedłożył orzeczenia. Od powyższej decyzji odwołanie złożył S.D. wskazując, iż podstawą przedmiotowej decyzji jest wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 stycznia 2018 r. Od wyroku tego złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu w związku z wadliwym doręczeniem tego wyroku. Zdaniem odwołującego, w sprawie występuje zagadnienie wstępne, które wymaga zastosowania zawieszenia postępowania. Podniósł, że w przypadku uwzględnienia wniosku wyrok nakazowy straci moc. W związku z tym odpadnie przyczyna skierowania na badania lekarskie.

Wskaż jaki organ jest właściwy do rozpatrzenia odwołania i jakie rozstrzygnięcie powinno zapaść w postępowaniu odwoławczym.

3. Prezydent Miasta Z. decyzją z dnia 12 maja 2019 r. odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Inwestor J.K. przedmiotową decyzję odebrał w dniu 16 maja 2019 r., a dzień wcześniej, tj. 15 maja 2019 r. w siedzibie Prezydenta Miasta Z. (biuro podawcze) pisemnie zrzekł się prawa do wniesienia odwołania od w/w decyzji.

Oceń skuteczność zrzeczenia się odwołania przez inwestora.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 24

1. Prezydent Miasta K. decyzją z dnia 12 czerwca 2019 r. odmówił ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie budynku wielorodzinnego. Inwestor Spółka K. przedmiotową decyzję odebrała w dniu 22 czerwca 2019 r. W dniu 21 lipca 2019 r. w siedzibie Prezydenta Miasta K. (biuro podawcze) Spółka pisemnie zrzekła się prawa do wniesienia odwołania od w/w decyzji.

Oceń skuteczność zrzeczenia się odwołania przez inwestora.

2. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w M. działając na podstawie art. 156 § 1 pkt 2, art. 157 § 1, art. 158 § 1 k.p.a. na posiedzeniu niejawnym, po wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wydanej przez Wójta Gminy S. z dnia 5 listopada 2015 r., w sprawie przyznania T. J. zasiłku dla opiekuna bezterminowo w wysokości 500 zł miesięcznie – orzekło o stwierdzeniu nieważności wyżej powołanej decyzji. T.J. wniósł w ustawowym terminie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. SKO w M. postanowieniem z dnia 4 stycznia 2016 r. stwierdziło niedopuszczalność odwołania wskazując (pomimo pouczenia zawartego w zaskarżonej decyzji), iż od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez SKO w postępowaniu nieważnościowym nie przysługuje środek odwoławczy (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Wskaż, czy postanowienie Kolegium jest prawidłowe. Uzasadnij stanowisko. Jakie ewentualnie rozstrzygnięcie powinno zapaść w przypadku poddania ocenie przez sąd administracyjny postanowienia Kolegium.

3. Prezydent Miasta B. na wniosek R.C., decyzją z dnia 5 maja 2011 r. ustalił warunki zabudowy i zagospodarowania terenu. Od tej decyzji R.F. wniósł odwołanie. Decyzją z dnia 7 lipca 2011 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. umorzyło postępowanie odwoławcze wskazując, iż R.F. nie ma przymiotu strony w tym postępowaniu. W skardze R.F. podniósł zarzuty merytoryczne w stosunku do decyzji Prezydenta Miasta B., wskazując na niespełnienie przesłanki pozytywnej, tzw. dobrego sąsiedztwa. WSA w B. wyrokiem z 25 kwietnia 2012 r. oddalił skargę R.F. na decyzję Kolegium wskazując, że *kwestie związane z prawidłowością samej decyzji o warunkach zabudowy nie mogły być przedmiotem merytorycznej oceny zarówno przez organy administracji jak i przez WSA. Ocena merytorycznych rozstrzygnięć zawartych w decyzji administracyjnej może być dokonywana wówczas, gdy zarzuty co do decyzji podnoszone są przez stronę postępowania. Podmiot, który nie jest stroną postępowania może zwrócić się do Prokuratora lub Rzecznika Praw Obywatelskich o wstąpienie do toczącego się postępowania administracyjnego lub sądowoadministracyjnego bądź też o zainicjowanie postępowania nadzwyczajnego np. nieważnościowego lub wznowieniowego, w którym dokonana zostanie ocena zgodności z prawem decyzji.*

Oceń prawidłowość decyzji SKO oraz argumentację wyroku, którym oddalono skargę.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 25

1. Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego Wydziału I Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 29 czerwca 2018 r. wezwano prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. do uiszczenia wpisu sądowego od zażalenia na postanowienie WSA w W. z dnia 14 czerwca 2018 r., w kwocie 100 zł – stosownie do § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193). Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył Prokurator.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko. Niezależnie od powyższego stanu faktycznego i prawnego wyjaśnij, czy prokurator, który działając na prawach strony na podstawie art. 8 § 1 p.p.s.a., zainicjował postępowanie sądowoadministracyjne lub zgłosił w nim udział w interesie ogólnym – w celu ochrony praworządności może zostać obciążony kosztami postępowania sądowoadministracyjnego.

2. Rada Miejska w T. podjęła w dniu 23 maja 2007 r. uchwałę w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości. W § 1 pkt 1 ww. uchwały zwolniono z podatku od nieruchomości „grunty, budynki lub ich części przeznaczone na siedziby jednostek organizacyjnych gminy, bez względu na ich formę organizacyjną”. W § 1 pkt 2 tej uchwały przewidziano zwolnienie z podatku od nieruchomości „gruntów i budynków lub ich części oraz budowli zajętych przez stowarzyszenia na prowadzenie statutowej działalności w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”. P.M. zwrócił się do Prokuratora Rejonowego w T. o zaskarżenie do sądu przedmiotowej uchwały.

Wskaż, czy zaistniały podstawy do podjęcia działań przez prokuratora.

3. Postanowieniem z 13 marca 2019 r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. stwierdziło niedopuszczalność zażalenia J.W. na postanowienie Burmistrza Gminy W. z 10 lutego 2019 r. o odmowie wyłączenia pracownika R.L. od rozpoznania sprawy. Rozpatrując wniesione zażalenie SKO wskazało, że nie wszystkie postanowienia wydawane w postępowaniu administracyjnym podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia. Do tej kategorii należą m.in. postanowienia w przedmiocie wyłączenia organu. Strona nie może ich zaskarżyć w formie zażalenia, ale w innym trybie wynikającym z przepisów k.p.a. W złożonej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. skardze J. W. podniosła, że wniosła o wyłączenie pracownika socjalnego od rozpoznania spraw w związku z jej trudną sytuacją zarzucając, że nie chce on ustalić stanu faktycznego na miejscu i nie chce jej pomóc.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. Wskaż tryb właściwy do zaskarżenia postanowienia o odmowie wyłączenia pracownika organu.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 26

1. Jan B. etatowy członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. uzyskał mandat posła w wyborach parlamentarnych w 2019 r. Jan B. postanowił zwrócić się do Marszałka Sejmu RP o wyrażenie zgody na dalsze orzekanie w Kolegium w czasie sprawowania mandatu poselskiego. W swoim wniosku napisał, że jego praca na rzecz SKO nie będzie przeszkodą dla sprawowania mandatu posła. Ponadto zamierza zasiadać w Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, a stały kontakt z prawem administracyjnym będzie w tym zakresie bardzo pomocny.

Wskaż, czy istnieje podstawa do pozytywnego rozpatrzenia wniosku Jana B.

2. Postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w O., powołując się na przepis art. 134 k.p.a., stwierdziło uchybienie przez P.M. terminu do wniesienia odwołania od decyzji z dnia 6 lipca 2016 r. W uzasadnieniu, wskazując na przebieg postępowania w sprawie, Kolegium przywołało przepisy k.p.a. mające zastosowanie w przedmiocie złożenia odwołania (art. 129 § 2) i obliczania terminów (art. 57 § 1 i § 5 pkt 2). W skardze na powyższe postanowienie organu odwoławczego skarżący domagał się jego uchylenia w całości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w O., po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 13 czerwca 2017 r. sprawy ze skargi P.M. na postanowienie SKO w O. z dnia 24 lutego 2017 r., w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminu do wniesienia odwołania we wznowionym postępowaniu w sprawie przyznania świadczenia wychowawczego – oddalił skargę. P.M. zwrócił się o pomoc do prokuratora wskazując, że Sąd rozpoznał jego sprawę w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów. Podkreślił, że jego zdaniem takie działanie było nieprawidłowe, ponieważ procedowanie Sądu w tym trybie wymaga zgody strony.

Wskaż, czy zaistniały podstawy do podjęcia działań przez prokuratora.

3. Wojewoda M. wydał decyzję, która zawierała pouczenie o możliwości wniesienia od niej odwołania do Ministra. Odwołanie od decyzji wpłynęło do organu I instancji w dniu 1 stycznia 2019 r. W dniu 15 stycznia 2019 r. Wojewoda M. w ramach samokontroli wzruszył własną decyzję. J.H. – strona postępowania, niezadowolony z decyzji wydanej w ramach autokontroli przez Wojewodę zwrócił się do Prokuratora Rejonowego w B. o podjęcie „działań adekwatnych do stopnia naruszenia przepisów prawa administracyjnego”.

Wskaż, czy zaistniały podstawy do podjęcia działań przez prokuratora.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 27

1. Wyrokiem z dnia 20 września 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w L., po rozpoznaniu skargi A.C. uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w L. z dnia 4 lutego 2016 r. w przedmiocie podatku od nieruchomości. Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 184 p.p.s.a. oddalił skargę kasacyjną od ww. wyroku WSA, albowiem zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji uchylający decyzję SKO, pomimo częściowo błędnego uzasadnienia odpowiadał prawu. Jednocześnie wskazano, iż *„w przypadku gdy Naczelny Sąd Administracyjny oddali skargę kasacyjną wskazując, że zaskarżone orzeczenie pomimo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu, ocena prawna wyrażona w tym uzasadnieniu, w zakresie w jakim została zakwestionowana przez Sąd kasacyjny, przestaje wiązać, a wiążąca dla organów administracji, jak i sądów administracyjnych staje się ocena prawna zawarta w orzeczeniu tego Sądu”*.

Wskaż, czy NSA jest uprawniony do oddalenia skargi kasacyjnej pomimo błędnego/częściowo błędnego uzasadnienia sądu I instancji. Wyjaśnij również, czy oddalając skargę kasacyjną w tego rodzaju sytuacji możliwe jest „zastępowanie” uzasadnienia WSA przez uzasadnienie NSA. Umotywuj stanowisko.

2. 23 lipca 2016 r. do Wojewody Z. wpłynął sprzeciw Prokuratora Rejonowego w K. od postanowienia tego organu z dnia 8 stycznia 2015 r. Prokurator, zarzucając rażące naruszenie prawa, wnosił o stwierdzenie nieważności tego orzeczenia.

Wskaż czy działanie prokuratora znajduje oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Omów jak kształtowało się orzecznictwo sądowe dotyczące uprawnień prokuratora do wnoszenia sprzeciwu od postanowienia. Podejmij próbę uzasadnienia tezy, iż: „Prokurator jest uprawniony do wniesienia sprzeciwu od postanowienia”.

3. Wyrokiem z dnia 6 lipca 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w G., w sprawie ze skargi Prokuratora Rejonowego w G. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w G. z dnia 16 stycznia 2017 r. w przedmiocie kary pieniężnej za zajęcie pasa drogowego uchylił zaskarżoną decyzję. Od ww. wyroku WSA wpłynęły dwie skargi kasacyjne. Pismem z dnia 13 maja 2019 r. K.K. cofnęła skargę kasacyjną od wyroku WSA w G. z 6 lipca 2017 r. Pismem z dnia 14 maja 2019 r. P.K. cofnął skargę kasacyjną od wyroku WSA w G. z 6 lipca 2017 r. Naczelny Sąd Administracyjny, uznając, że cofnięcie skarg kasacyjnych jest skuteczne i dopuszczalne, postanowił umorzyć postępowanie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Wskaż, czy umorzenie postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym mogło zgodnie z prawem nastąpić bez uzyskania zgody prokuratora. Umotywuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 28

1. Decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia 23 stycznia 2019 r. utrzymano w mocy decyzję Burmistrza Miasta M. w przedmiocie ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji pn. „Zmiana sposobu użytkowania budynku gospodarczego na działce nr 1332 położonej w miejscowości G. – dla inwestora E.S.” Strona tego postępowania E.K. w dniu 25 maja 2019 r. wskazując na niezasięgnięcie przed wydaniem decyzji wymaganego przez prawo stanowiska innego organu (art. 106 k.p.a.), tj. zarządcy drogi wojewódzkiej, wniosła do SKO w P. wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji SKO w P. z 23 stycznia 2019 r. oraz utrzymanej nią w mocy decyzji Burmistrza M. Powołując się na ww. uchybienie, skarżący sformułował zarzut rażącego naruszenia prawa przez Burmistrza M. polegający na wydaniu decyzji pomimo nieuzyskania, wymaganego przez prawo stanowiska innego organu (zarządcy drogi wojewódzkiej). W stosunku do decyzji SKO w P. wskazał, powołując liczne orzecznictwo sądowe, że utrzymanie w mocy decyzji dotkniętej wadą nieważności sprawia, iż decyzja organu odwoławczego również jest nieważna z uwagi na dyspozycję art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Po wszczęciu postępowania nadzwyczajnego przez SKO w P., inwestor E.S. zwrócił się do Prokuratury Okręgowej w P. o zgłoszenie udziału przez prokuratora.

Wskaż jakie stanowisko powinien zająć w tej sprawie prokurator.

2. Wojewoda L. decyzją z dnia 11 grudnia 2018 r., po rozpatrzeniu odwołania Z.C. od decyzji Prezydenta Miasta L. z dnia 10 listopada 2018 r., odmawiającej uchylenia – po wznowieniu postępowania – decyzji ostatecznej tego organu z dnia 5 maja 2016 r., zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej B. sp. z o.o. pozwolenia na budowę – utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji. W skardze do WSA w L., Z.C. podniósł naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 107 § 1 k.p.a., poprzez brak powołania podstawy prawnej w zaskarżonej decyzji Wojewody (wskazanie konkretnych artykułów, paragrafów i ich ustępów oraz punktów aktów normatywnych, określonych przez podanie organu, który je wydał, datę ich wydania, tytuł i miejsce publikacji), na której oparł się organ wydając przedmiotową decyzję. Przy tak sformułowanym zarzucie Z.C. wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji Wojewody.

Wskaż, czy podniesione naruszenia prawa stanowią podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji. Omów przesłankę z art. 156 § 1 pkt 2 „wydanie decyzji bez podstawy prawnej”.

3. Do Starosty w K. wpłynął adresowany do Wojewody K. wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Starosty K. z 5 lutego 2019 r. Po wszczęciu postępowania, Starosta decyzją z dnia 6 kwietnia 2019 r. stwierdził nieważność decyzji własnej z 5 lutego 2019 r., wskazując, iż została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości. O ww. sytuacji powziął informację Prokurator Okręgowy w K.

Oceń, czy są podstawy do podjęcia działań przez prokuratora.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 29

1. Wnioskiem z dnia 15 lutego 2018 r. N.M. zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w S., powołując się na art. 156 § 5 k.p.k., o udostępnienie do wglądu akt postępowania przygotowawczego o sygn. (...). W przypadku, gdyby ww. postępowanie zostało zakończone, wniósł o udostępnienie przedmiotowych akt na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Pismem z dnia 27 lutego 2018 r. Zastępca Prokuratora Rejonowego w S. wyjaśnił, że postępowanie prowadzone za powyższą sygn. akt zostało zakończone w dniu 5 kwietnia 2015 r. decyzją o umorzeniu dochodzenia. Z uwagi na powyższe prokurator zajął stanowisko, iż brak jest podstaw prawnych do udostępnienia przedmiotowych akt w trybie art. 156 § 5 k.p.k. Dalej prokurator wskazał, że akta postępowania przygotowawczego, jako zbiór różnego rodzaju informacji, nie są w całości informacją publiczną i nie są, co do zasady w całości udostępniane.

Oceń, czy stanowisko zajęte przez prokuratora jest prawidłowe. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego w przypadku wniesienia skargi na bezczynność Prokuratora Rejonowego w S.

2. Postanowieniem z dnia 25 lipca 2016 r. Dyrektor Izby Skarbowej w K. uchylił postanowienie Dyrektora Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Z., działającego zarówno jako organ egzekucyjny i reprezentant wierzyciela, z dnia 3 czerwca 2016 r. w przedmiocie zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Skargę na powyższe postanowienie wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wnosząc o jego uchylenie i utrzymanie w mocy postanowienia Dyrektora Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Z. z dnia 3 czerwca 2016 r. W odpowiedzi na skargę Dyrektor Izby Skarbowej w K. wniósł o jej odrzucenie wskazując, że Dyrektor ZUS z upoważnienia art. 19 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 599), jest organem egzekucyjnym, tj. organem I instancji i jako taki nie ma interesu publicznego w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. p.p.s.a. we wniesieniu skargi.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko

3. Prokurator Prokuratury Okręgowej w S. zwrócił się do Wojewody W. o nadesłanie akt postępowania administracyjnego o sygn. (...). Jako podstawę żądania wskazał art. 69 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U.2019.740 j.t.). Pismem z dnia 25 czerwca 2019 r. Wojewoda odmówił przesłania przedmiotowych akt do Prokuratury Okręgowej w S. wskazując, że może je udostępnić prokuratorowi wyłącznie w siedzibie organu administracji publicznej.

Oceń, czy działanie Wojewody znajduje oparcie w przepisach prawa. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 30

1. Prokurator Okręgowy w D. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. na uchwałę Rady Gminy P. z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie zmiany uchwały nr (...) Rady Gminy P. z dnia 4 listopada 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na terenie Gminy P. Zgodnie z § 3 uchwała zmieniająca uchwałę z dnia 4 listopada 2011 r. miała wejść w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. i podlegała ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa (...). Publikacja uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa (...) nastąpiła w jednak w dniu 22 grudnia 2015 r.

Wskaż, jakie żądanie sformułował prokurator w stosunku do ww. uchwały oraz jakie mogło zapisać rozstrzygnięcie WSA. Umotywuj stanowisko.

2. Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych decyzją z dnia 20 lipca 2018 r. odmówił R.J. potwierdzenia statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych. Decyzję powyższą organ pierwszej instancji doręczył skarżącemu 6 sierpnia 2018 r., a wynika to ze zwrotnego potwierdzenia odbioru tego aktu administracyjnego. R.J. pismem z 22 sierpnia 2018 r. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy, jak również wystąpił do organu z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Jako przesłankę przywrócenia terminu wskazał chorobę, w następstwie której był wyłączony by świadomie napisać wniosek. Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych postanowieniem wydanym na podstawie art. 134 k.p.a. stwierdził uchybienie terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy. W motywach swojego rozstrzygnięcia organ ten wskazał, że wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy został wniesiony dwa dni po upływie terminu. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się R.J., który wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. W skardze tej wyraził swoje niezadowolenie z otrzymanego rozstrzygnięcia. Wskazał, że organ administracji nie odniósł się do jego wniosku o przywrócenie terminu do skorzystania ze środka odwoławczego, tylko stwierdził uchybienie terminu do jego wniesienia. W motywach skargi akcentował spełnianie wymogów do uznania go za działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych. R.J. zwrócił się o pomoc do Prokuratora Rejonowego w W.

Oceń, czy zaistniały podstawy do podjęcia działań przez prokuratora.

3. Prokurator Prokuratury Okręgowej w P. pismem z dnia 5 maja 2019 r. zgłosił udział w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Starostę P. W odpowiedzi Starosta P. wskazał, że nie widzi potrzeby udziału prokuratora w postępowaniu administracyjnym oraz że przeciwny takiemu udziałowi jest wnioskodawca P.R. (oświadczenie na piśmie w aktach sprawy).

Oceń, czy działanie Starosty znajduje oparcie w przepisach prawa. Umotywuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 31

1. Uchwałą z dnia 5 czerwca 2013 r. Okręgowa Rada Adwokacka w W., działając na podstawie art. 95 § 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, dalej p.a. oraz § 26 uchwały nr 14/02 Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 28 września 2002 r. Regulamin organizacji i funkcjonowania okręgowych rad adwokackich, postanowiła jednogłośnie w głosowaniu tajnym określić początek i koniec odbywania kary dyscyplinarnej zawieszenia w czynnościach zawodowych adwokata M.H. (wymierzonej orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w W. z dnia 11 czerwca 2011 r.). ORA pouczyła stronę o przysługującym jej prawie wniesienia odwołania do Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. Uchwałą z dnia 21 sierpnia 2013 r. Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, działając na podstawie art. 58 pkt 8 p.a., po rozpatrzeniu odwołania, uchwaliła jednogłośnie w głosowaniu tajnym utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę. Na ww. uchwałę Naczelnej Rady Adwokackiej skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. wniósł M.H.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Postanowieniem z dnia 21 marca 2016 r., Starosta Ś. działając na podstawie art. 113 k.p.a. sprostował błąd pisarski w wydanym w dniu 5 stycznia 2016 r. postanowieniu o odmowie udostępnienia kopii wniosku inwestora o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę elektrowni wiatrowych w gm. D. wraz z pozostałą dokumentacją. W uzasadnieniu organ wyjaśnił, że we wskazanym wyżej postanowieniu wystąpiła oczywista omyłka w postaci błędu pisarskiego w nazwie inwestora składającego wniosek o pozwolenie na budowę. I. K. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie żądając jego uchylenia. Wskazał, że błąd w nazwie inwestora nie jest błędem pisarskim, lecz błędem proceduralnym. Żalący się podał, że nadal nie wiadomo, kto jest inwestorem i wnioskodawcą pozwolenia na budowę, albowiem w zaskarżonym postanowieniu brak jest dokładnego adresu inwestora. Wojewoda postanowieniem z dnia 12 maja 2016 r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Oceń czy organy obu instancji prawidłowo zakwalifikowały jako oczywistą omyłkę pisarską – błąd pisarski w nazwie inwestora składającego wniosek.

3. Prokurator Prokuratury Okręgowej w P. pismem z dnia 6 czerwca 2019 r. zgłosił udział w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Wojewodę S. Następnie pismem z dnia 7 lipca 2019 r. poinformował organ, że nie będzie brał jednak udziału w postępowaniu. W odpowiedzi Wojewoda S. wskazał, że prokurator nie ma prawa do wycofania swego udziału z postępowania i organ będzie go traktował dalej jak podmiot na prawach strony i doręczał mu wszelkie rozstrzygnięcia (art. 188 k.p.a.).

Oceń czy działanie Wojewody znajduje oparcie w przepisach prawa. Wskaż czy takie stanowisko organu wiąże prokuratora i jakie terminy na wnoszenie ewentualnych środków zaskarżenia będą obowiązywały prokuratora. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 32

1. Wnioskiem z dnia 14 września 2012 r. K.P. wniósł o rejestrację ciągnika rolniczego. Do wniosku ww. załączył między innymi dowód rejestracyjny pojazdu wraz z tłumaczeniem uwierzytelnionym z języka angielskiego. Starosta P. decyzją z dnia 28 września 2012 r. orzekł o rejestracji pojazdu zgodnie z wnioskiem K.P., wydając dowód rejestracyjny, tablice rejestracyjne oraz znak legalizacyjny. Wskazana decyzja nie została zaskarżona. Pismem z dnia 25 maja 2018 r. Centralne Biuro Śledcze Policji poinformowało organ pierwszej instancji, że prowadzone jest postępowanie przygotowawcze dotyczące m.in. oszustwa na szkodę K.P. W toku śledztwa ustalono, że dowód rejestracyjny pojazdu został sfalszowany. Sfalszowane zostały również inne dokumenty, konieczne do rejestracji pojazdu. Starosta P. wznowił postępowanie, a następnie decyzją z dnia 12 lipca 2018 r. wydaną na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 i 5, art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. oraz art. 73 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 z późn. zm.) uchylił decyzję z dnia 28 września 2012 r. o rejestracji pojazdu marki „New Holland”, wydaną na wniosek K.P. oraz odmówił rejestracji wskazanego wyżej pojazdu. Decyzją z dnia 26 października 2018 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w G. utrzymało mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji. K.P. wniósł skargę na rozstrzygnięcie Kolegium do WSA w G. W uzasadnieniu skargi zarzucił organowi odwoławczemu błędne przyjęcie, że dokumenty przez niego przedstawione (w tym dowód rejestracyjny) są dokumentami sfalszowanymi.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Wojewoda B. rozpatrując odwołanie od decyzji Starosty Z. utrzymał w mocy rozstrzygnięcie organu I instancji. W skardze do WSA w B., I.M. – strona tego postępowania - podniósł naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. polegające na niezawiadomieniu o prowadzonym postępowaniu i wydanej decyzji trzech innych osób: N.C., B.I., O.K. (mających status strony), w wyniku czego doszło do zaistnienia przesłanki wznowieniowej określonej w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. Powołując się na dyspozycję art. 145 § 1 pkt 1 lit b p.p.s.a. wniósł o uchylenie decyzji Wojewody w całości.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Wyrokiem z 30 maja 2018 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w B. oddalił skargę M. S. na decyzję Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w B. z 9 października 2017 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za poszczególne okresy rozliczeniowe 2012 r. W skardze kasacyjnej od ww. wyroku WSA przedstawiono polemikę z ustaleniem wynikającymi z przywołanych w sprawie prawomocnych wyroków skazujących oraz własną ocenę ich znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, sprzeczną z przyjętą przez Sąd.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko. Wyjaśnij w jakim zakresie ustalenia poczynione w postępowaniu karnym wiążą sąd administracyjny.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 33

1. W trakcie rozprawy przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w W. reprezentujący Spółkę J. radca prawny wniósł o przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego. Zawniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentów oraz przeprowadzenie dowodu z zeznań dwóch świadków.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Sądu i umotywuuj stanowisko.

2. Wyrokiem z 22 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w G., uchylił zaskarżone przez Burmistrza Miasta R. postanowienie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w K. z dnia 20 listopada 2016 r. w przedmiocie kosztów egzekucyjnych. Sąd wskazał, że jest związany oceną prawną wyrażoną wcześniej w orzeczeniu, które zapadło w tej sprawie (prawomocny wyrok WSA w G.). Od powyższego rozstrzygnięcia pełnomocnik Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w K. wywiódł skargę kasacyjną i wskazał, że prawomocny wyrok, na który powołał się Sąd, co prawda zapadł w tej sprawie, ale stanowił nieuzasadnione odstępstwo od utrwalonego orzecznictwa sądowego, które rozstrzygało sporne zagadnienie odmiennie. Na potwierdzenie przytoczył sygnatury akt 65 wyroków różnych sądów administracyjnych, które rozstrzygały inaczej niż WSA w G. w prawomocnym wyroku, na który powołał się WSA w G. w wyroku z 22 maja 2018 r. uchylając postanowienie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w K z dnia 20 listopada 2016 r.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko.

3. Postanowieniem Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, po rozpoznaniu zażalenia J.W., utrzymał w mocy postanowienie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w J. zawieszające postępowanie w sprawie legalności wykonania robót budowlanych polegających na poszerzeniu i utwardzeniu drogi. Jak wynika z motywów postanowienia organu odwoławczego, orzeczenie organu pierwszej instancji miało podstawę w dyspozycji art. 97 § 1 pkt 1 k.p.a., nakazującym zawieszenie postępowania w razie śmierci strony lub jednej ze stron postępowania. W ocenie organu odwoławczego obowiązek zapewnienia możliwości czynnego udziału w postępowaniu wszystkim stronom implikuje konieczność zawieszenia postępowania do czasu ustalenia następców prawnych wskazanych osób. W przypadku śmierci strony dopuszczalne jest kontynuowanie postępowania z udziałem jej następców prawnych. Do tego czasu postępowanie powinno zostać zawieszone na zasadzie art. 97 § 1 pkt 1 k.p.a. Skargę na powyższe postanowienie wniósł J.W. Zarzucił, że organy administracji nadinterpretują prawo i wyszukują niejednoznaczne przepisy w celu zalegalizowania samowoli budowlanej, mimo że sprawa toczy się już od początku 2017 r.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. Wyjaśnij, jakich ustaleń w sprawie powinien dokonać organ II instancji przed wydaniem swego rozstrzygnięcia.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 34

1. Decyzją z dnia 20 lipca 2018 r., Wójt Gminy J. odmówił umorzenia M.B. zadłużenia powstałego z tytułu wypłaconych na rzecz osoby uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Powyższa decyzja została doręczona M.B. w dniu 31 lipca 2018 r. Natomiast jego pełnomocnik - L.B. nie podjął przesyłki pozostawionej w urzędzie pocztowym, awizowanej dwukrotnie (awizowana po raz pierwszy w dniu 30 lipca 2018 r.). W dniu 19 sierpnia 2018 r. (data nadania przesyłki pocztowej) skarżący złożył odwołanie od powyższej decyzji, kwestionując podjęte rozstrzygnięcie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w O. stwierdziło, iż odwołanie zostało wniesione z uchybieniem terminu do jego wniesienia. W uzasadnieniu postanowienia podniesiono, iż decyzja organu I instancji została doręczona M.B. w dniu 31 lipca 2018 r. i zawierała prawidłowe pouczenie o organie i terminie wniesienia odwołania. Zatem stosownie do treści art. 129 § 2 k.p.a. odwołanie mogło być wniesione najpóźniej w dniu 14 sierpnia 2018 r., a tymczasem zostało sporządzone i wniesione w dniu 19 sierpnia 2018 r., czyli 5 dni po terminie. Zaznaczono przy tym, że odwołujący się nie złożył prośby o przywrócenie uchybionego terminu do wniesienia odwołania, w której uprawdopodobniłby, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Skargę na postanowienie SKO wniósł pełnomocnik – L.B.

Oceń czy postanowienie SKO jest prawidłowe. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Sądu i umotywuuj stanowisko.

2. Decyzją z dnia 8 stycznia 2010 r. Starosta K. zarejestrował na rzecz Z.K. pojazd marki Opel Vectra. Pismem z dnia 14 września 2012 r. Prokurator Okręgowy w M., na podstawie art. 184 § 1 i 2 oraz art. 145 § 1 pkt 1 w zw. z art. 145 § 2 k.p.a. wniósł sprzeciw od ostatecznej decyzji Starosty K. z dnia 8 stycznia 2010 r., podnosząc, że w toku śledztwa stwierdzono, iż dokumenty przedłożone do rejestracji pojazdu Opel Vectra w postaci dowodu rejestracyjnego oraz karty pojazdu są fałszywe. Postanowieniem z 18 października 2012 r. Starosta K. odmówił wszczęcia postępowania podnosząc, że poczynione przez organy ścigania ustalenia nie znalazły jeszcze potwierdzenia w wyroku sądu.

Oceń prawidłowość postanowienia Starosty o odmowie wszczęcia postępowania. Jakie działania powinien w tej sytuacji podjąć prokurator.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z dnia 23 stycznia 2017 r. stwierdził nieważność decyzji Wojewody P. z dnia 3 października 2013 r. zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę. Jako przyczynę wskazano niezapewnienie czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym stronie (tj. B.C.) oraz brak uzgodnienia projektu decyzji z Konserwatorem Zabytków. O decyzji Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w dniu 25 marca 2017 r., dowiedział się Prokurator Okręgowy w W.

Wskaż jakie ewentualne działania powinien podjąć w tej sprawie prokurator.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 35

1. Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2018 r., Wojewoda M. stwierdził niedopuszczalność wniesionego przez M.O. odwołania od decyzji Starosty M., doręczonej w dniu 13 października 2018 r. Jako podstawa prawna postanowienia wskazany został przepis art. 134 k.p.a. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 grudnia 2018 r., wskazano, że po wniesieniu przez stronę odwołania organ II instancji podejmuje czynności mające na celu ustalenie, czy odwołanie jest dopuszczalne oraz czy zostało wniesione z zachowaniem terminu. Niedopuszczalność odwołania może wynikać z przyczyn o charakterze przedmiotowym oraz podmiotowym. W niniejszej sprawie organ ocenił, że wniesione przez skarżącą odwołanie jest niedopuszczalne z przyczyn przedmiotowych. Skarżąca złożyła oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, co na podstawie przepisu art. 127a § 1 i 2 k.p.a. skutkuje ostatecznością i prawomocnością decyzji Starosty z dniem złożenia tego oświadczenia tj. z dniem 18 października 2018 r. Pomimo zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania, w dniu 23 października 2018 r. M.O. odwołanie złożyła osobiście w siedzibie organu I instancji. W zaistniałej sytuacji skarżącej, zdaniem Wojewody, nie przysługiwało odwołanie. W aktualnym stanie prawnym konsekwencją wniesienia odwołania od decyzji, która stała się ostateczna i prawomocna jest stwierdzenie jego niedopuszczalności. Powyższe postanowienie stało się przedmiotem skargi M. O. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K.

Oceń czy postanowienie Wojewody jest prawidłowe. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Sądu i umotywuuj stanowisko. Wyjaśnij, czy Twoim zdaniem możliwe, dopuszczalne i skuteczne jest cofnięcie przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, jeżeli doręczenie pisma cofającego zrzeczenie nastąpiło przed upływem terminu do wniesienia odwołania. Umotywuuj stanowisko.

2. Wójt Gminy T. decyzją z 5 stycznia 2019 r. ustalił warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla budowy gminnej lecznicy weterynaryjnej. Podmiotem inicjującym to postępowanie był Wójt Gminy T. Jako inwestora ww. zamierzenia inwestycyjnego w decyzji wskazano Gminę T. Właścicielka nieruchomości sąsiadującej bezpośrednio z terenem inwestycji zwróciła się o pomoc do prokuratora wskazując, iż Wójt „sam sobie” ustalił warunki zabudowy, co jej zdaniem jest niedopuszczalne.

Oceń czy zaistniały przesłanki do podjęcia działań przez prokuratora.

3. Decyzją z 14 marca 2019 r. Wojewoda M. działając jako organ I instancji wydał decyzję o pozwoleniu na budowę Portu Komunikacyjnego, zlokalizowanego w Gminie M. W wyniku wniesionego odwołania Minister Infrastruktury ww. decyzję utrzymał w mocy. Zainteresowani mieszkańcy miejscowości sąsiadujących z planowanym lotniskiem zwrócili się o pomoc do Prokuratury Rejonowej w M.

Oceń czy zaistniały przesłanki do podjęcia działań przez prokuratora.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 36

1. Decyzją z dnia 5 maja 2019 r. Prezydent Miasta w T. odmówił ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. W uzasadnieniu w pierwszej kolejności organ wykazał, że zamierzenie polegające na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej stanowi inwestycję celu publicznego i wymaga wydania decyzji z art. 50 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Organ podał, że po zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i jego przedmiocie wpłynęło szereg sprzeciwów i zastrzeżeń w tej sprawie, pochodzących tak od stron postępowania, jak i osób, które stronami nie są. Poinformowano o tym inwestora, który jednak podtrzymał zakres inwestycji. Organ stwierdził, że inwestor nie wykazał celowości budowy w tej lokalizacji kolejnej stacji bazowej jako niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania łączności publicznej (podobne wieże i anteny zlokalizowane są już w niedalekiej odległości przy ul. A. - wieża na dachu szkoły oraz anteny zamontowane na wieży kościoła, przy ul. B.). Podał, że odmowa ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego podyktowana jest uwzględnieniem sprzeciwu dużej grupy społecznej – mieszkańców osiedla oraz niewykazaniem przez inwestora technicznej konieczności lokalizacji wieży w terenie ścisłej zabudowy mieszkaniowej. Odwołanie od decyzji wniósł inwestor.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie SKO i umotywuuj stanowisko. Wyjaśnij co należy rozumieć pod pojęciem „decyzja uznaniowa” i decyzja „związana”.

2. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. wyrokiem z dnia 16 października 2018 r., uwzględnił sprzeciw M.K. od decyzji Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 25 stycznia 2018 r. w przedmiocie uchylecia na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. decyzji w całości i przekazania do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji sprawy dotyczącej umorzenia postępowania administracyjnego przed organem nadzoru budowlanego. Od ww. wyroku WSA w W. skargę kasacyjną wniósł Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego. Pełnomocnik organu administracji publicznej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji bądź uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i rozpoznanie skargi przez Naczelny Sąd Administracyjny. M.K. zwrócił się o pomoc do Prokuratury Okręgowej w W.

Oceń, czy zaistniały przesłanki do podjęcia działań przez prokuratora. Jakie rozstrzygnięcie powinien wydać w tej sprawie sąd administracyjny.

3. Prokurator Okręgowy w K. wniósł do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. sprzeciw z żądaniem stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji Kolegium. SKO zwróciło sprzeciw prokuratorowi i poinformowało go, że 3 dni przed wpływem do organu administracji publicznej sprzeciwu, w stosunku do tej decyzji Kolegium z urzędu wznowiło postępowanie.

Oceń, czy zwrot sprzeciwu był zasadny. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 37

1. Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2018 r. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, po rozpatrzeniu wniosku Z.W. o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 17 maja 2018 r. – odmówił przywrócenia terminu do wniesienia odwołania. W motywach rozstrzygnięcia wyjaśnił, że organ administracji publicznej jest zobowiązany doręczyć decyzje stronom postępowania. Od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzja staje się aktem zewnętrznym, wiąże wydający ją organ oraz strony. Od tego czasu wzruszenie decyzji wymaga zachowania przewidzianej w kodeksie postępowania administracyjnego procedury. Instytucją służącą do wzruszenia decyzji organu I instancji w trybie zwykłym jest odwołanie, które strona może wnieść w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia. W powyższym terminie może wnieść odwołanie także osoba mająca uprawnienia strony, która nie brała udziału w postępowaniu i której organ nie doręczył decyzji, a o wydaniu jej dowiedziała się z innych źródeł. Taka osoba może wnieść odwołanie w terminie otwartym, który biegnie dla stron, którym decyzje doręczono. W razie nieskorzystania przez strony z zaskarżenia decyzji w powyższym terminie, staje się ona ostateczna. W skardze na powyższe postanowienie Z.W. wskazała, że jest stroną postępowania, nie otrzymała decyzji PINB dlatego przysługuje jej prawo zwrócenia się do organu administracji publicznej o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Uzależnianie jej uprawnień od sytuacji innych stron postępowania określiła jako „absurd”.

Oceń prawidłowość argumentacji WINB. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. Jaki ewentualnie środek prawny będzie przysługiwał Z.W.

2. Wójt Gminy B. powołując się na porozumienie ze Starostą B. zawarte w dniu 5 kwietnia 2019 r. wydał decyzję z dnia 17 maja 2019 r. o pozwoleniu na budowę. Zawiadomiony o tym fakcie Prokurator Rejonowy w B. zażądał przesłania kopii ww. porozumienia. Po analizie ustalił, iż Starosta B. w drodze porozumienia powierzył gminom (m.in. Gminie B.) rozpoznawanie spraw z zakresu swojej właściwości jako organu administracji architektoniczno-budowlanej.

Oceń czy w tej sprawie działania powinien podjąć prokurator. Umotywuuj stanowisko.

3. Decyzją z dnia 14 marca 2019 r. Wojewoda K. działając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. uchylił w całości decyzję Starosty i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Wojewoda K. w uzasadnieniu, oprócz opisanego stanu faktycznego wskazał jedynie, że: „postępowanie prowadzone przez organ niższego rzędu było niewystarczające”. J.H. – strona postępowania, wniósł sprzeciw od tej decyzji.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 38

1. Starosta Z. decyzją z dnia 4 października 2018 r. zatwierdził projekt budowlany i udzielił M. K. pozwolenia na częściową rozbiórkę wraz z rozbudową, nadbudową i przebudową budynku magazynowego oraz zmianę sposobu użytkowania na budynek usługowy w miejscowości K. Decyzja powyższa została doręczona stronom postępowania, w tym Cechowi Rzemiosł Różnych w K. w dniu 22 października 2018 r. oraz pełnomocnikowi Cechu - M.P. w dniu 26 października 2018 r. Następnie w dniu 7 listopada 2018 r. odwołanie od powyższej decyzji wniósł pełnomocnik Cechu Rzemiosł Różnych w K. - M. P. Postanowieniem z dnia 30 listopada 2018 r. Wojewoda, na podstawie art. 134 k.p.a., stwierdził, że odwołanie Cechu Rzemiosł Różnych w K., reprezentowanego przez pełnomocnika M. P. od decyzji Starosty Z. z dnia 4 października 2018 r. zostało wniesione z uchybieniem terminu przewidzianego dla jego wniesienia, określonego w art. 129 § 2 k.p.a. W dniu 5 grudnia 2018 r. Cech Rzemiosł Różnych w K. zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. postanowienie Wojewody z dnia 30 listopada 2018 r.

Oceń prawidłowość postanowienia Wojewody. Omów kwestię doręczania decyzji Stronie, która ustanowiła pełnomocnika.

2. Rada Powiatu M. podjęła uchwałę w sprawie ustalenia wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg i ich parkowanie na obszarze powiatu M. oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu w 2018 r. Uchwała została podjęta na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) oraz art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260) w zw. z obwieszczeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2018 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym (M. P. z 2017 r. poz. 772). Skargę na powyższą uchwałę wniósł Prokurator Okręgowy, podnosząc że Rada Powiatu nie poczyniła żadnych ustaleń w zakresie kosztów usuwania pojazdów z drogi i przechowywania ich na parkingach strzeżonych na terenie miasta. Prokurator wskazał, że bez żadnego uzasadnienia uchwalono stawki opłat z tytułu usunięcia pojazdu z drogi oraz przechowywania go na parkingu strzeżonym na poziomie maksymalnym, które wynikają z obwieszczenia.

Oceń przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Decyzją z dnia 5 kwietnia 2019 r. Wojewoda M. działając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. uchylił w całości decyzję Starosty i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Wojewoda K. w uzasadnieniu, nie odniósł się do zaistnienia lub nie przesłanek z art. 138 § 2 k.p.a. tylko dokonał odmiennej niż organ I instancji wykładni norm prawa materialnego. M.S. – strona postępowania wniósł sprzeciw od tej decyzji.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 39

1. Wyrokiem z 9 lipca 2017 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. oddalił skargę Z.A. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w P. z 2 listopada 2016 r. w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2014 r. Skargę kasacyjną od tego wyroku wniósł Z.K reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez WSA. W skardze kasacyjnej w sposób ogólny zarzucił naruszenie przepisów postępowania, nie wskazując jednak konkretnego przepisu.

Oceń skargę kasacyjną, Wskaż jej obowiązkowe elementy. Czy w opisanej wyżej sytuacji NSA powinien oddalić czy też odrzucić skargę kasacyjną?

2. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. decyzją z dnia 5 lipca 2017 r. umorzyło postępowanie odwoławcze od decyzji Wójta Gminy B. z dnia 5 marca 2018 r. o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla budowy wieży kratowej - stacji bazowej telefonii komórkowej, przewidzianej do realizacji na dz. geod. nr 4, obręb K., gmina B., zainicjowanego odwołaniami szeregu mieszkańców wsi B.: J. G., B. F., M. D., T. D., H. H., M. B., W. W., J. W., A. S., M. L., J. M., J. Z., P. G., T. C., H. C., M. P., Z. P., K. P., M. P., I. Ż., M. Ż., M. Ż., K. I., Z. S., C. S., K. G., J. T., Ż. T., L. K., L. M., D. M., B. W., Z. B., K. R., M. M. i A. B. Rozpoznając wniesione odwołania Kolegium uznało, że prawie wszystkie osoby wnoszące odwołania (oprócz A.B.) nie są stronami postępowania zakończoną kwestionowaną decyzją, gdyż nie legitymują się interesem prawnym. Kolegium uznało, że skoro praktycznie wszystkie osoby wnoszące odwołania nie mają statusu strony (osoby zainteresowane posiadające tylko interes faktyczny) to zasadne będzie umorzenie postępowania odwoławczego, co będzie pozostawało w zgodzie z ogólną zasadą „szybkości postępowania” (art. 12 k.p.a.) .

Oceń prawidłowość rozstrzygnięcia Kolegium i umotywuuj stanowisko.

3. Postanowieniem z dnia 20 lutego 2019 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P. stwierdziło niedopuszczalność odwołania wniesionego przez S.N. od pisma Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w W. z dnia 3 stycznia 2019 r., wzywającego skarżącego do zgłoszenia się w MOPS. W skardze do WSA w P., S.N. wskazał, że w jego ocenie postanowienie z dnia 20 lutego 2019 r. powinno podlegać uchyleniu. Pismem z dnia 11 lutego 2019 r., skarżący uzupełnił skargę. W treści tego pisma skarżący stwierdził, że ciągle jest bombardowany bezpodstawnymi pytaniami ze strony SKO, na które musi odpowiadać, co generuje koszty, na które nikt nie przyznaje mu pieniędzy i które mają za zadanie opóźnienie całej sprawy oraz wywarcie presji psychologicznej. W ocenie skarżącego urzędnicy MOPS wydają decyzje bez podstawy prawnej, a SKO przepisuje dokładnie to samo, zatem należy uchylić wszystkie decyzje SKO i MOPS.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 40

1. Decyzją z 20 grudnia 2018 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., po rozpatrzeniu odwołania G.K., od decyzji Prezydenta Miasta P. z 23 listopada 2018 r. nakazującej P.M. usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania i magazynowania uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. uwzględniając sprzeciw P.M. uchylił decyzję SKO. Sąd oprócz oceny przesłanek uprawniających do wydania decyzji, o której mowa w art. 138 § 2 k.p.a., dokonał także żądanej przez P.M. wykładni zastosowanych przepisów prawa materialnego, wskazując na związanie SKO dokonaną wykładnią podczas ponownego rozpatrywania sprawy.

Oceń prawidłowość rozstrzygnięcia WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Starosta decyzją zatwierdził projekt budowlany i udzielił firmie P. pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej. Od powyższej decyzji zostało złożone odwołanie podpisane przez S.G. – Prezesa Zarządu Stowarzyszenia w O. działającego w imieniu stron (pełnomocnictwo dla Stowarzyszenia znajdujące w aktach sprawy). Wojewoda po rozpatrzeniu tego odwołania jako wniesionego przez Stowarzyszenie w O., działające w imieniu Stron postępowania uchylił zaskarżoną decyzję w całości i odmówił zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej, ponieważ inwestycja jest niezgodna z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Oceń prawidłowość rozstrzygnięcia Wojewody i umotywuuj stanowisko. Czy istnieją podstawy do podjęcia działań przez prokuratora.

3. Na rozprawę ze skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w B. jako pełnomocnik organu stawiał się jego pozaetatowy członek Z.T., który przedstawił stosowne pełnomocnictwo Prezesa SKO w B. do występowania w tej konkretnej sprawie. Pełnomocnik skarżącego, radca prawny B.J. zakwestionował uprawnienie Z.T. do reprezentowania Kolegium twierdząc, że zgodnie z przepisami takie uprawnienie posiadają jedynie członkowie etatowi. B.J. wniósł, by Z.T. nie został dopuszczony do reprezentowania Kolegium na rozprawie, a co najwyżej zajął miejsce przeznaczone dla publiczności. W dalszej części swego wystąpienia wskazał, że być może zasadne byłoby odroczenie rozprawy, celem umożliwienia Prezesowi SKO w B. ustanowienia pełnomocnika spośród etatowych członków Kolegium. Z.T. nie zgodził się z tym stanowiskiem, przedstawiając stosowną argumentację.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Sądu i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 41

1. Jan B. w dniu 5 czerwca 2019 r. wniósł do WSA w W. sprzeciwi od decyzji SKO w W. podjętej na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. SKO w W. pismem z dnia 10 lipca 2019 r. poinformowało Jana B., iż odmawia przekazania tego środka do WSA w W. wskazując jednocześnie, iż środek prawny w postaci sprzeciwu przysługuje wyłącznie prokuratorowi.

Oceń prawidłowość rozstrzygnięcia SKO i umotywuuj stanowisko.

2. Uchwałą z dnia 25 listopada 2004 r., działając na podstawie art. 35 ust. 1 oraz art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Rada Miejska w G. nadała statut sołectwu Z. Pismem z dnia 25 lutego 2019 r. Prokurator Rejonowy w G. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. skargę na powyższą uchwałę, zaskarżając ją w całości. Na podstawie sformułowanych zarzutów prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały. W odpowiedzi na skargę Burmistrz wniósł o umorzenie postępowania. Organ podniósł, iż zaskarżona uchwała już nie obowiązuje, bowiem straciła moc zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 31 stycznia 2019 r., w sprawie nadania statutu sołectwu Z.

Oceń wniosek Burmistrza i umotywuuj stanowisko. Czy istnieją podstawy do umorzenia postępowania sądowego. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA przy założeniu, że zarzuty sformułowane przez prokuratora są zasadne.

3. Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. w wyniku skargi B.B. uchylił decyzję Wojewody oraz utrzymaną nią w mocy decyzję Starosty. W skardze kasacyjnej radca prawny U.N. — pełnomocnik Wojewody podniósł, że skarga B.B. obejmowała tylko decyzję Wojewody, natomiast WSA przekroczył zakres zaskarżenia i uchylił również decyzję Starosty.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 42

1. Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. uwzględnił skargę i wyrokiem z 15 lipca 2019 r. uchylił decyzję Wojewody w przedmiocie wymeldowania z pobytu stałego. Na wniosek strony postępowania B.C. Prokurator Okręgowy w K. w terminie wniósł skargę kasacyjną od ww. wyroku. Prokurator zarzucił naruszenie art. 141 § 4 p.p.s.a. wskazując, iż uzasadnienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. nie zawiera stanowiska co do stanu faktycznego przyjętego za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia. W odpowiedzi na skargę kasacyjną Wojewoda wniósł o jej oddalenie przyznając, iż wyrok WSA rzeczywiście stanowiska co do stanu faktycznego nie zawiera, ale naruszenie art. 141 § 4 p.p.s.a. nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacyjnej.

Oceń prawidłowość stanowisk prokuratora i Wojewody. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie NSA i umotywuuj stanowisko.

2. A.K. wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. skargę na bezczynność Prezydenta Miasta G. w udostępnieniu informacji publicznej określonej w jej wniosku z dnia 16 stycznia 2019 r. oraz jego uzupełnieniu z dnia 31 stycznia 2019 r. W odpowiedzi na skargę organ administracji publicznej podniósł, iż A.K. swojej skargi nie poprzedziła jakimkolwiek środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej, czyli nie „wyczerpała środków zaskarżenia” w rozumieniu art. 52 § 1 i 2 p.p.s.a. W kolejnym, po skardze piśmie skierowanym do Sądu A.K. wskazała, że Prezydenta Miasta G „nie zna prawa”, gdyż w tej kategorii spraw brak jest obowiązku wyczerpywania środków zaskarżenia ani też nie trzeba wzywać do usunięcia naruszenia prawa, aby skutecznie wnieść skargę do WSA. Wniosek Prezydenta o odrzucenie skargi określiła go jako „niedorzeczny”.

Oceń prawidłowość stanowisk Prezydenta i skarżącej. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. rozpatrując skargę W.L. od decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia 5 listopada 2018 r. w przedmiocie podatku od nieruchomości za 2016 r. uwzględnił skargę i uchylił decyzję. Sąd wskazał, że rozstrzygał nie będąc związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną. SKO w skardze kasacyjnej podniosło, że WSA „z urzędu” może brać pod uwagę tylko nieważność decyzji, która jak wynika z sentencji orzeczenia WSA i jego uzasadnienia nie wystąpiła w tej sprawie.

Wskaż czy zarzut kasacyjny zasługuje na uwzględnienie. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 43

1. W skardze kasacyjnej Wojewoda wskazał, że nie zgodził się z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sąd I instancji i uznał je za błędne. Rozpatrujący sprawę Naczelny Sąd Administracyjny ustalił, iż skarga kasacyjna zawiera jeden zarzut wskazujący na naruszenie przez WSA art. 141 § 4 p.p.s.a. Przy czym de facto sformułowany przez Wojewodę zarzut sprowadza się do polemiki ze stanowiskiem Sądu co do stanu faktycznego przyjętego za podstawę rozstrzygnięcia.

Oceń przewidywaną skuteczność skargi kasacyjnej Wojewody i umotywuuj stanowisko. Wskaż kiedy art. 141 § 4 p.p.s.a. może stanowić samodzielną podstawę kasacyjną.

2. Prezydent Miasta P. decyzją z dnia 5 maja 2016 r., działając na podstawie art. 59 ust. 1 i 2 oraz art. 60 ust. 1 w zw. z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 104 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku M. G. z dnia 22 stycznia 2016 r., odmówił ustalenia warunków zabudowy dla budowy pawilonu handlowego. W wyniku odwołania inwestora – M.G. Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchyliło decyzję o odmowie i orzekając merytorycznie — ustaliło warunki zabudowy dla planowanego zamierzenia inwestycyjnego. W uzasadnieniu SKO wskazało, że postępowanie dowodowe przeprowadzono w organie odwoławczym od początku (w całości). Sąsiad planowanej inwestycji (nie uznany przez organy za stronę postępowania) zwrócił się o pomoc do Prokuratora Rejonowego w P.

Oceń czy zaistniały podstawy do podjęcia czynności przez prokuratora. W czym prokurator winien upatrywać ewentualne nieprawidłowe działanie SKO.

3. Prokurator Okręgowy w W. skierował do Wojewody M. sprzeciw z żądaniem stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji Starosty. Jako podstawę swego działania wskazał art. 184 § 1 k.p.a. W wyniku postępowania nadzwyczajnego wszczętego przez organ administracji publicznej z urzędu, Wojewoda odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Starosty nie znajdując w niej wad wskazanych w sprzeciwie prokuratora. W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. prokurator podniósł, że organ administracji publicznej jest związany sprzeciwem prokuratora, a odmowa stwierdzenia nieważności zaskarżonej przez niego decyzji ostatecznej nosi znamiona rażącego naruszenia prawa.

Wskaż czy stanowisko prokuratora zasługuje na uwzględnienie. Wyjaśnij, w jakim sensie organ administracji publicznej jest związany sprzeciwem prokuratora. Umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 44

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w B. wniósł w dniu 25 kwietnia 2019 r. do Wojewody B. sprzeciw z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji Starosty J. Prokurator wskazał, że wstępuje do postępowania zainicjowanego sprzeciwem. Po wszczęciu z urzędu i przeprowadzeniu postępowania Wojewoda B. decyzją z dnia 24 lipca 2019 r. odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Starosty J. Decyzja Wojewody została dostarczona prokuratorowi na elektroniczną skrzynkę podawczą Prokuratury Rejonowej w B. Prokurator po upływie dwóch miesięcy od skutecznego doręczenia decyzji na elektroniczną skrzynkę podawczą Prokuratury Rejonowej w B. złożył osobiście w siedzibie Wojewody B. wniosek o doręczenie mu na decyzji Wojewody w „formie tradycyjnej” wskazując, iż nie wyraził zgody na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Oceń, czy stanowisko prokuratora jest prawidłowe. Czy zaistniały podstawy do ponownego doręczenia decyzji prokuratorowi. Jak w tej sytuacji powinien być liczony termin na wniesienie skargi do sądu administracyjnego.

2. Postanowieniem z dnia 28 listopada 2018 r. na podstawie art. 66 § 3 k.p.a. Starosta T. zwrócił A. F. podanie o wypłatę odszkodowania. Postanowienie z uzasadnieniem i pouczeniem o prawie do wniesienia zażalenia zostało doręczone adresatowi w dniu 4 grudnia 2019 r. Postanowieniem z dnia 21 lutego 2019 r. na podstawie art. 138 § 2 w zw. z art. 144, 66 § 3 oraz art. 1 pkt 1 k.p.a., po rozpatrzeniu zażalenia A.F. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. uchyliło postanowienie organu I instancji i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi. W dniu 21 lutego 2019 r. A. F. złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. skargę na postanowienie Starosty T. z dnia 28 listopada 2018 r. w przedmiocie zwrotu podania.

Oceń, czy skarga w opisanej sytuacji jest dopuszczalna. Uzasadnij stanowisko. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA.

3. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w G. decyzją z dnia 25 lipca 2019 r. utrzymało w mocy decyzję Prezydenta G. z 12 maja 2019 r. odmawiającą ustalenia N.B. warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie pawilonu handlowego. Postępowanie przed organem I instancji zostało wszczęte na wniosek N.B. 1 stycznia 2019 r. N.B. zwrócił się o pomoc do Prokuratora Rejonowego w G. wskazując, iż z uzasadnienia decyzji Prezydenta G. wynika, iż przyczyną odmowy był brak dokumentacji, która była w jego posiadaniu. W odwołaniu również wskazał na to, że gdyby Prezydent poprosił o dostarczenie dokumentów, niezwłocznie uzupełniłby materiał dowodowy.

Wskaż, czy zaistniały podstawy do podjęcia działań przez prokuratora. Umotywuj stanowisko. Jakiego ewentualnie naruszenia dopuściły się organy administracji publicznej i na czym można byłoby oprzeć skargę do sądu administracyjnego.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 45

1. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. decyzją z dnia 24 lipca 2019 r. utrzymało w mocy decyzję Wójta G. z 13 maja 2019 r., którą wymierzono Spółce z o.o. w G. administracyjną karę pieniężną w wysokości 125.000,00 zł za usunięcie bez wymaganego zezwolenia wskazanych w załączniku do decyzji 25 drzew gatunku: sosna zwyczajna, brzoza brodawkowata i wierzba iwa. Postępowanie przed organem I instancji zostało wszczęte w dniu 1 stycznia 2019 r. w wyniku anonimowego zawiadomienia. Spółka z o.o. w G. zwróciła się o pomoc do Prokuratora Rejonowego w G. wskazując, iż z uzasadnienia decyzji Wójta G. wynika, iż w trakcie postępowania dowodowego nie dało się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego. Mianowicie Spółka podniosła przed organem I instancji i w odwołaniu do SKO, iż pismo zlecające firmie B. wycięcie drzew nie pochodziło od władz Spółki, lecz zostało prawdopodobnie sfalszowane. W toku postępowania (administracyjnego i karnego) nie udało się jednoznacznie ustalić kto zlecił wycinkę 25 drzew. Pomimo tych wątpliwości, których nie dało się usunąć, organy administracji publicznej nałożyły na Spółkę z o.o. w G. administracyjną karę pieniężną.

Wskaż czy zaistniały podstawy do podjęcia działań przez prokuratora. Umotywuuj stanowisko. Jakiego ewentualnie naruszenia dopuściły się organy administracji publicznej i na czym można byłoby oprzeć skargę do sądu administracyjnego.

2. W dniu 26 października 2017 r. Rada Gminy podjęła uchwałę nr XXVIII/177/2017 w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Na powyższą uchwałę skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. zaskarżając jej § 2 pkt 5, § 3 pkt 2 i 3, § 31 ust. 1, § 32, § 33 ust. 1 pkt 2, § 33 ust. 2 pkt 3, § 33 ust. 2 pkt 4, § 33 ust. 5, § 33 ust. 6, § 33 ust. 9, § 35 ust. 5 pkt 1, § 35 ust. 6 Załącznika do tej uchwały i wnosząc o stwierdzenie ich nieważności. W odpowiedzi na skargę organ wniósł o odrzucenie skargi wskazując, że skarga wniesiona została z naruszeniem przepisu art. 53 § 3 p.p.s.a.

Oceń prawidłowość stanowiska organu administracji publicznej. Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA w przedmiocie sformułowanego żądania odrzucenia skargi prokuratora i umotywuuj stanowisko.

3. Wyrokiem z dnia 25 maja 2019 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. oddalił skargę na decyzję podjętą w II instancji przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. Wyrok uzyskał walor prawomocności. J.M. po ponownej analizie uzasadnienia ww. wyroku doszedł do wniosku, że Sąd nie zbadał wszystkich podniesionych przez niego kwestii i w dniu 25 sierpnia 2019 r. ponownie wniósł skargę na ww. decyzję Kolegium. W skardze wskazał aspekty, które podnosił wcześniej, a które jego zdaniem nie zostały zbadane przez Sąd.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 46

1. Wyrokiem z dnia 25 maja 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. oddalił skargę na decyzję podjętą w II instancji przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w K. K.M. zwrócił się o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Po dwóch latach od uprawomocnienia się ww. wyroku K.M. wniósł skargę na ww. decyzję Kolegium.

Oceń przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko. Weź pod uwagę, że termin na wniesienie skargi nie został przywrócony.

2. Postanowieniem z 5 lutego 2017 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P. na podstawie art. 37 § 1 i 2 k.p.a. uznało za nieuzasadnione zażalenie D.B. na niezałatwienie sprawy z jej wniosku o przyznanie zasiłku. D.B. nie zgodziła się z tym postanowieniem i pismem złożonym w SKO 14 marca 2017 r. wniosła o "ponowne rozpoznanie jej zażalenia". Postanowieniem z 3 kwietnia 2017 r., po rozpoznaniu ww. wniosku skarżącej, SKO utrzymało w mocy swoje postanowienie z 5 lutego 2017 r. Jako podstawę prawną powołało art. 1 i 2 ustawy z 12 października 1999 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. Dnia 4 maja 2017 r. D.B. wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. skargę na postanowienie z 3 kwietnia 2017 r. uzasadniając ją niezadowoleniem z wydanego w jej sprawie orzeczenia. W piśmie z 11 maja 2017 r. zawierającym odpowiedź na skargę, SKO wniosło o jej oddalenie.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Z. z dnia 11 lutego 2017 r. stwierdzono uchybienie terminu do wniesienia przez S.M. zażalenia na postanowienie Prezydenta Z. z dnia 5 grudnia 2016 r., którym odmówiono wszczęcia postępowania administracyjnego. Postanowienie Prezydenta Z. zostało doręczone S.M. w dniu 11 stycznia 2017 r., co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru. Siedmiodniowy termin do wniesienia zażalenia upłynął z dniem 18 stycznia 2017 r. W dniu 19 stycznia 2017 r. skarżący złożył osobiście w siedzibie organu drugiej instancji zażalenie na powyższe postanowienie. W związku z przekroczeniem ustawowego terminu organ stwierdził uchybienie terminu do wniesienia zażalenia. Zaznaczył, że S.M. nie składał wniosku o przywrócenie ww. terminu stosownie do przepisu art. 58 § 1 i 2 k.p.a. Skarżący nie zgodził się powyższym rozstrzygnięciem i wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w L. W odpowiedzi na skargę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Z. podtrzymało swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym postanowieniu i wniosło o oddalenie skargi. W piśmie stanowiącym uzupełnienie skargi S.M. wskazał, że wniesienie zażalenia z uchybieniem terminu o zaledwie jeden dzień nie rodzi obowiązku dla organu odwoławczego stwierdzenia uchybienia terminu i jest to „za duży formalizm”.

Oceń, czy postanowienie SKO jest prawidłowe. Oceń argumenty skarżącego.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 47

1. Starosta G. decyzją z 12 listopada 2010 r. dokonał rejestracji samochodu osobowego marki Seat o numerze VIN (...) 2224, na rzecz Bogdana W., wydając mu dowód rejestracyjny i kartę pojazdu. W dniu 15 stycznia 2017 r. pojazd został zatrzymany przez Policję w związku z podejrzeniem przerobienia numerów VIN. W toku postępowania przygotowawczego nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową w G. uzyskano opinie z zakresu mechanoskopii dotyczącą oznakowania identyfikacyjnego ww. pojazdu, zgodnie z którą oznakowanie identyfikacyjne VIN (...) 2224 nie jest oryginalne i wykonane zostało niefabrycznie, po wcześniejszym zeszlifowaniu numeru pierwotnego VIN (...)7221. Bogdan W. choć pierwotnie przeczył ingerencji w nr VIN, po uzyskaniu opinii przyznał, że uczynił to osobiście na miesiąc przed rejestracją pojazdu, który sam poskładał z różnych podzespołów dostarczonych mu przez szwagra wraz z dokumentami pojazdu marki Seat o nr VIN (...) 2224. Postanowieniem z 28 stycznia 2018 r. Prokurator Rejonowy umorzył śledztwo w sprawie przerobienia znaku identyfikacyjnego przedmiotowego pojazdu oraz wyłudzenia poświadczenia nieprawdy podczas rejestracji pojazdu wobec przedawnienia karalności czynu.

Dokonaj oceny, czy w przedstawionej sytuacji istnieją podstawy do podjęcia przez prokuratora działań pozakarnych na gruncie prawa administracyjnego i ewentualnie jakich. Uzasadnij stanowisko.

2. Do Prokuratora Rejonowego w C. w dniu 6 listopada 2017 r. wystąpił Leszek F. właściciel firmy transportowej świadczącej usługi na podstawie umowy zawartej z Gminą W. w zakresie transportu dzieci z pobliskich wsi do Szkoły Podstawowej nr 3 w W. z prośbą o pomoc w sporze z Gminą, która pozbawiła go możliwości skorzystania z ulg w podatku od środków transportowych. Prokurator ustalił, że w dniu 4 listopada 2016 r. Rada Gminy W. podjęła uchwałę w sprawie zwolnienia od podatku od środków transportowych. W podstawie prawnej uchwały powołano art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1991 r. o samorządzie gminnym. W § 5 uchwały określono, iż zwalnia się od podatku od środków transportowych środki transportowe stanowiące własność Gminy W. służące do dowozu dzieci do szkół oraz środki transportowe wskazane przez Wójta W. z uwagi na szczególne znaczenie dla potrzeb gminy. Ponadto w § 7 postanowiono, że uchwała wchodzi w życie w 14-tym dniu od jej ogłoszenia w Dz. Urz. Woj. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. z dnia 9 grudnia 2016 r. **Dokonaj oceny zgodności z prawem wskazanego aktu prawnego i umotywuuj stanowisko. Jakie działania może ewentualnie podjąć prokurator.**

3. Wiesław W. wystąpił o przyznanie świadczenia w formie zasiłku rodzinnego. Decyzją z 3 września 2017 r. Kierownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej odmówił Wiesławowi W. przyznania zasiłku rodzinnego argumentując, że dochód w rodzinie wnioskodawcy przekracza dochód rodziny w przeliczeniu na osobę, uprawniający do zasiłku i dodatków, wynikający z przepisów o świadczeniach rodzinnych. Strona odebrała decyzję 10 września 2017 r. i pismem z 29 września 2017 r. odwołała się od decyzji podając, że organ dokonał błędnych rachunków. Decyzją z 15 października 2017 r. SKO w L, działając na podstawie art. 134 k.p.a. stwierdziło, że odwołanie zostało wniesione z uchybieniem terminu do jego wniesienia.

Dokonaj oceny legalności orzeczenia SKO. Czy stronie służy prawo do wniesienia skargi od ww. decyzji do sądu administracyjnego i uzasadnij stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 48

1. Wnioskiem z 5 listopada 2016 r. Prokurator Rejonowy w G., powołując się na art. 182 k.p.a. oraz art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, wystąpił do Starosty S. o wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania Marii K. na badania lekarskie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. W uzasadnieniu wskazał, że z opinii biegłych psychiatrów sądowych uzyskanej w sprawie karnej wynika, że Maria K. cierpi na zespół zależności alkoholowej (ZZA), co nasuwa uzasadnione zastrzeżenia, odnośnie jej stanu zdrowia. W toku postępowania administracyjnego Maria K. przedłożyła dokumentację szpitalną sprzed 10 lat wskazującą na przebycie z sukcesem 3 – miesięcznego leczenia odwykowego zamkniętego, a także zaświadczenie poradni AA, z którego wynika, że od czasu opuszczenia szpitala przez 8 lat uczestniczyła w spotkaniach AA, utrzymuje abstynencję, przeszła kurs terapeuty uzależnień alkoholowych i od 2 lat prowadzi w poradni grupy wsparcia AA. Organ wezwał prokuratora do wskazania czy z ww. postępowania karnego wynika, aby ZZA miał charakter czynny. Prokurator analizując raz jeszcze opinię ustalił, że biegli podali, że ZZA ma charakter bierny – od 10 lat Maria K. utrzymuje abstynencję.

Wskaż jakie w opisanej sytuacji stanowisko powinien zająć prokurator, umotywuuj je.

2. Uchwałą z dnia 6 października 2013 r. Rada Miejska w D. działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 21 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego ustaliła zasady wynajmu lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. W § 9 uchwały Rada przyznała pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu mieszkaniowego na czas nieoznaczony osobom, które są niezbędne dla Gminy z uwagi na wykonywanie pracy lub posiadane kwalifikacje. Ponadto w § 10 wskazała, że w wyjątkowych przypadkach Wójt może udzielić zgody na zawarcie umowy najmu z innymi osobami niż spełniające kryteria dochodowe wskazane we wcześniejszych zapisach uchwały, o ile jest to uzasadnione interesem społeczności lokalnej. W uzasadnieniu ww. aktu Rada odnosząc się do ww. zapisów podała, że Gmina od lat boryka się z problemem braku wykwalifikowanej kadry w szkołach i urzędach, charakter Gminy (wiejska) jej położenie z dala od większych miast skutkuje brakiem zainteresowania pracą na tych terenach osób, których kwalifikacje są niezbędne dla dalszego rozwoju Gminy.

Dokonaj oceny zgodności z prawem wskazanych przepisów, również w kontekście treści uzasadnienia. W przypadku istnienia podstaw do skierowania skargi, wskaż jej zarzuty i wniosek skargi.

3. Skargą z 24 kwietnia 2018 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. Grażyna O. zakwestionowała postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. z dnia 10 kwietnia 2018 r. o utrzymaniu w mocy postanowienia Starosty G. z 8 marca 2018 r. odmawiającego zawieszenia postępowania w sprawie o cofnięcie uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. W odpowiedzi na skargę SKO wniosło o jej oddalenie.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 49

1. Prokurator Rejonowy w K. w dniu 5 kwietnia 2017 r. skierował do Wójta K. sprzeciw na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. od ostatecznej decyzji Wójta K. z dnia 16 lutego 2017 r. o wymeldowaniu Jana B. z mieszkania przy ul. Nowej 5 w K. Prokurator przedstawił w sprzeciwie aktualny adres zamieszkania Jana B. w miejscowości R. i wskazał, że w toku postępowania o wymeldowanie, choć organ nie znał miejsca pobytu Jana B., nie wystąpił do właściwego sądu o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu Jana B., zaś cała korespondencja do strony była kierowana na adres w K., ul. Nowa 5 gdzie ww. nie przebywał z uwagi na fakt, że w ramach kontraktu w okresie od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. pracował w Nowej Zelandii. Wniósł o wydanie decyzji w trybie art. 151 § 1 pkt 2 w zw. z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. Wójt K. wznowił postępowanie w sprawie, o czym zawiadomił Jana B. jednocześnie wzywając go do nadesłania pisemnego stanowiska czy wyrażał zgodę na skierowanie przez prokuratora sprzeciwu w tej sprawie, a jeżeli nie to czy aktualnie wyraża zgodę na prowadzenie tego postępowania. Jan B. przesłał oświadczenie, że zgody takiej prokuratorowi nie udzielał, zaś aktualnie nie chce, aby prowadzone było postępowanie w tej sprawie, bowiem choć poprzedni jego pobyt za granicą był czasowy i związany wyłącznie z pracą, to aktualnie przebywa w Polsce u rodziców w miejscowości R. jedynie w celu zbycia majątku pozostawionego w kraju (mieszkanie przy ul. Nowej 5 w K. sprzedał w dniu 19 kwietnia 2017 r.), a także zamknięcia spraw osobistych przed przeniesieniem się na stałe do Nowej Zelandii.

Jakie rozstrzygnięcie powinien wydać Wójt. Oceń zasadność sprzeciwu prokuratora.

2. Uchwałą z dnia 16 marca 2017 r. Rada Miejska w K. działając na podstawie art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt przyjęła program opieki nad zwierzętami bezdomnymi w Gminie K. W § 4 uchwały Rada ustaliła, że wskazanie gospodarstwa rolnego, które będzie przyjmowało bezdomne zwierzęta gospodarskie nastąpi w drodze porozumienia między Gminą a wybranym gospodarstwem w terminie do 30 czerwca 2017 r. W uzasadnieniu do uchwały wskazano, że na dzień jej podejmowania nie ustalono, które gospodarstwo podejmie się takiego obowiązku, dlatego konieczne jest wskazanie go w późniejszym terminie.

Oceń zgodność z prawem wskazanego rozwiązania, w przypadku stwierdzenia istotnego naruszenia prawa wskaż jaki środek prawny może skierować prokurator i jakie powinien postawić w nim zarzuty oraz wnioski.

3. Pismem z dnia 24 maja 2018 r. Grażyna Z. skierowała do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w L. skargę na bezczynność Starosty w K., który pomimo złożenia przez nią wniosku o zatwierdzenie projektu budowlanego oraz pozwolenie na budowę w dniu 19 listopada 2017 r. do dnia składania skargi nie zakończył postępowania. Skarżąca wskazała, że co prawda nie monitowała o zakończenie postępowania i nie kierowała do organu żadnych pism, ale przecież organ zna przepisy i lekceważąc je dopuszcza się rażącego naruszenia prawa.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu i uzasadnij stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 50

1. Wnioskiem z 5 marca 2017 r. Prokurator Rejonowy w K., powołując się na art. 182 k.p.a. oraz art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, wystąpił do Starosty K. o wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania Katarzyny K. na badania lekarskie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania przygotowawczego uzyskano opinię sądowo-psychiatryczną, z której wynika, że Katarzyna K. cierpi na zespół zależności alkoholowej, co nasuwa uzasadnione zastrzeżenia odnośnie jej stanu zdrowia. W toku postępowania administracyjnego Katarzyna K. zmarła.

Wskaż przewidywane orzeczenie organu i uzasadnij stanowisko.

2. Prokurator Rejonowy w F. ustalił, że uchwałą z dnia 15 marca 2009 r. w sprawie regulaminu dostaw wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy F. Rada Miejska w F. w § 5 wprowadziła obowiązek ponoszenia całkowitych kosztów budowy sieci wodociągowo –kanalizacyjnej przez osoby ubiegające się o przyłączenie do niej. Następnie Rada Miejska w F. w dniu 9 kwietnia 2015 r. uchwałą w sprawie zmiany uchwały z dnia 15 marca 2009 r. w przedmiocie regulaminu dostaw wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy F. wprowadziła w § 2 zmianę brzmienia § 5 uchwały z 15 marca 2009 r. Aktualne brzmienie tego przepisu ustalono w taki sposób, że na odbiorców usług wodnych i kanalizacyjnych nałożono obowiązek ponoszenia kosztów wybudowania sieci wodociągowo-kanalizacyjnej w części, tj. w kwocie do 3.000 zł. Prokurator ustalił, że prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. z dnia 3 lutego 2017 r. stwierdzono nieważność uchwały Rady Miejskiej w F. z dnia 15 marca 2009 r. w całości.

Dokonaj oceny zgodność z przepisami prawa uchwały zmieniającej, tj. z 9 kwietnia 2015 r. Czy, a jeżeli tak, to jaki środek prawny powinien skierować prokurator w odniesieniu do uchwały zmieniającej, umotywuuj stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy w G. skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. skargę na uchwałę Rady Miejskiej w G. w zakresie § 2, § 8 oraz § 15 wnosząc o stwierdzenie nieważności ww. przepisów. Wyrokiem z dnia 15 maja 2018 r. WSA w G. stwierdził nieważność § 2 oraz § 8. Obecny na rozprawie prokurator dostrzegając brak rozstrzygnięcia w zakresie zaskarżonego § 15 uchwały, w dniu 17 maja 2018 r. skierował do WSA w G. wniosek na podstawie art. 156 § 1 p.p.s.a. o uzupełnienie wyroku poprzez orzeczenie w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności § 15 uchwały.

Oceń zasadność oraz skuteczność złożonego wniosku.